

muro bethsan. Veneruntque viri iabes galaad et combusserunt ea igni: et tulerunt ossa eorum: et sepelierunt in nemore iabes: et ieiunauerunt septem diebus.

Explicit primus liber samuelis. Incipit secundus liber samuelis. Capitulum. I

Actum est aut postquam mortuus est saul et dauid reuertens a cede amalech et maneret in siclech duos dies. In die autem etiam apparuit homo veniens de castris saul

veste scissa et puluere conpersus caput. Et ut venit ad dauid cecidit super faciem suam: et adorauit. Dixitque ad eum dauid. Vnde venis? Qui ait ad eum. De castris israel fugi. Et dixit ad eum dauid. Quod est verbum quod factum est? Indica mihi. Qui ait. Fugit populus ex philo: et multi conruentes e philo mortui sunt: sed et saul et ionathas filii eius iterierunt. Dixitque dauid ad adolescentem quem nunciabat ei. Vnde scis quod mortuus est saul et ionathas filii eius? Ait adolescens qui nunciabat ei. Casu veni in montem gelboe: et saul incubebat super hastam suam: porro currus et eques appropinquabat ei: et conuersus post tergum suum: vidensque me vocauit. Cui cum ruidissem assus: dixit mihi. Quis nam es tu? Et aio ad eum. Amalechites ego sum. Et locutus est mihi. Trahe super me et interfice me: quoniam tenent me angustie: et adhuc tota anima mea in me est. Stansque super eum occidit illum. Sciebam enim quod viuere non poterat post ruinam. Et tulit diademata quod erat in capite eius et armillam de brachio illius: et attulit ad te dominum meum huc. Apprehendens autem dauid vestimenta sua scidit: omnesque viri qui erant cum eo: et plauerunt et fleuerunt et ieiunauerunt usque ad vesperam super saul et super ionathan filium eius. et super populum domini: et super domum israel: eo quod conruissent gladio. Dixitque dauid ad iuuenem quem nunciauerat ei. Unde es tu? Qui respondit. Filius hominis aduene amalechite ego sum. Et ait ad eum dauid. Quare non timuisti mittere manum tuam ut occideres christum domini? Vocansque dauid unum de pueris suis ait. Accedes irruere in eum. Qui percussit illum et mortuus est. Et ait ad eum dauid. Sanguis tuus super caput tuum. Os enim tuum locutus est aduersum te dicens: ego interfeci christum domini. Plauxit autem dauid plancium huiuscemodi super saul et super ionathan filium eius: et precepit ut docerent filios iuda arcum: sicut scriptum est in libro iustorum. Et ait. Considera israel per his qui mortui sunt: super excelsa tua vulnerati. Inclyti israel super montes tuos interfecti sunt. Quod ceciderunt

fortes: Nolite annunciare in geth neque annuncietis in campis ascalonis: ne forte letentur filie philistinum: ne exultent filie incircumisorum. Quod non gelboe nec ros nec pluuia veniant super vos. Neque sint agri primitiarum: quod ibi abiectus est clypeus fortium: clypeus saul quasi non esset vincit oleo a sanguine infectorum ab adipe fortium. Sagittata ionathe nunquam rediit retro: sum et gladius saul non est reuersus inanis. Saul et ionathas amabiles et decorati valde in vita sua: in morte quasi non sunt diuisi. Agilis velociores: leonibus fortiores. Filie israel super saul flete qui vestiebat vos coccino in delitijs: quem prebebat ornamenta aurea cultui vestro. Quod ceciderunt fortes in philo: Ionathas in excelsis tuis occisus est. Poleo super te fratrem mihi ionatha decore nimis et amabilis super amorem mulierum. Sic mihi unicum amat filium suum ita ego te diligebam. Quod ceciderunt robusti et perierunt arma bellica.

Item post hec consuluit dauid dominum dicens. Num ascendam in vineam de ciuitatibus iuda? Et ait dominus ad eum. Ascende. Dixitque dauid. Quo ascendam? Et respondit ei. In bethoron. Ascendit ergo dauid et due uxores eius achinoen izraelites et abigail uxor nabal carmel: sed et viros qui erant cum eo duxit dauid singulos cum domo sua: et manserunt in oppidis hebreorum. Veneruntque viri iuda: et vixerunt ibi dauid ut regnaret super domum iuda. Et nunciatus est dauid quod viri iabes galaad sepelissent saul. Misit ergo dauid nuncios ad viros iabes galaad: dixitque ad eos. Benedicti vos a domino quem fecistis misericordiam hanc cum domino vestro saul: et sepelisset eum. Et nunc retribuere vobis quod dedit dominus misericordiam et vitam: et ego reddam gratiam eo quod fecistis verbum istud. Certe fortiter manum vestram et estote filij fortitudinis: licet enim mortuus sit dominus vester saul tamen me vixit dominus iuda in regem sibi. Abner autem filius ner princeps exercitus saul tulit isboseth filium saul et circumduxit eum per castra regemque constituit super galaad: et super gessuri: et super izrahel: et super effraim: et super beniamin et super israel uniuersum. Quadraginta annorum erat isboseth filius saul cum regnare cepisset super israel: et duobus annis reguit. Sola autem domus iuda sequabatur dauid. Et fuit numerus dierum quos commoratus est dauid impans in hebreorum super domum iuda septem annorum et sex mensium. Egressusque est abner filius ner et pueri isboseth filij saul de castris in gabaon. Porro ioab filius saruie: et pueri dauid egressi sunt: et occurrerunt eis iuxta piscinam gabaon. Et cum in vineam uenissent e regione sederunt hi in vinea parte piscine: et illi ex altera. Dixitque abner ad ioab. Surgant pueri et ludant coram nobis. Et respondit ioab. Surgant. Surrexerunt ergo et transierunt numero duodecim de beniamin ex parte isboseth filij saul et duodecim de pueri dauid

Apprehēditque vnusquisque capite cōparis sui
 defixit gladiū in lar' p'rarij: et ceciderūt siml.
 Vocatūq; ē nomē loci illi' ager robustorum
 in gabaon. Et ortū ē bellū durū satis in die il-
 la: fugatusq; ē abner et viri isrl' a pueri dauid.
 Erāt at ibi tres filij saruie: ioab et abisai et asa-
 bel. Porro asabel cursor velocissim' fuit q̄si
 vn' de capreis q̄ morant' in siluis. Perseque-
 bat' aut' asabel abner: et non declinauit ad de-
 xterā siue ad sinistrā omittēs p̄seq̄ abner. Re-
 sperit itaq; abner post tergū suū: et ait. Tu ne
 es asabel: Qui r̄ndit. Ego sū. Dixitq; ei ab-
 ner. Vade ad dextrā siue ad sinistrā: et apre-
 hēde vnū de adulescentib': et tolle tibi spolia
 ei'. Nolut aut' asabel omittēre qm̄ vizeret eū
 Rursumq; locut' ē abner ad asabel. Recede
 et noli meseq; ne forte cōpellar confodere te in
 terrā: et leuare nō potero faciē meam ad ioab
 frēm tuū. Qui audire cōtemplit: et noluit de-
 clinare. Percussit q̄ eū abner auersa hasta in
 inguine et trāsfordit: et mortu' est in eodē loco.
 Omnesq; q̄ trāsibant p̄ locū illū in quo cecide-
 rat asabel et mortu' erat: subsistebant. Perse-
 quentib' aut' ioab et abisai fugientē abner: sol
 occubuit. Et venerūt vsq; ad collē aq̄ductus
 q̄ ē ex adūso vallis et itiner' deserti in gabaon.
 Congregatiq; sunt filij beniamin ad abner: et
 cōglobati i vnū cuneū: steterūt in sūmitate tu-
 muli vni'. Et exclamauit abner ad ioab et ait
 Nū vsq; ad internitiōē tu' mucro descuiet?
 An ignoras q̄ piculosa sit despatio? Vsq; q̄
 nō did' p̄lo vt omittat p̄seq̄ frēs suos: Et ait
 ioab. Viuit dñs: si locut' fuisses mane recef-
 sisset p̄p̄s p̄sequēs fratrē suū. Insonuit q̄ io-
 ab buccina: et stetit om̄s exercit': nec p̄cuti
 sūt vltra isrl': neq; iniere certamē. Abner autē
 et viri ei' abierūt p̄ cāpestria moab tota nocte
 illa: et trāsierūt iordanē: et lustrata om̄i betho-
 ron venerunt ad castra. Porro ioab reuersus
 omisso abner cōgregauit oēm p̄lm̄ et desue-
 rūt de pueri dauid decē et nouē viri excepto
 asabele. Serui aut' dauid p̄cusserūt de benia-
 min et de viris q̄ erāt cū abner trecentos sexa-
 ginta: q̄ et mortui sunt. Tulerūtq; asabel: et se-
 pelierūt eū in sepulcro patris sui in bethleem
 et ambulauerūt tota nocte ioab et viri q̄ erant
 cū eo: et in ipso crepusculo peruenerunt in he-
 bron. III

Facta ē ergo longa p̄certatio inter do-
 mū dauid et inf' domū saulis: dauid
 p̄ficiēs et sp̄ seipso robustior: domus
 aut' saul decrescēs q̄tidie. Natiq; sunt filij da-
 uid in hebron. Fuitq; p̄mogenit' ei' amō de
 achinoen iezraheite: et post eū cheleab d' abi-
 gail vxore nabal carmeli. Porro terti' absa-
 lon filius maacha filie tholomai regis gessur.

Quart' aut' adonias fili' agith: et q̄nt' sapha-
 cias fili' abithal. Sext' quoq; hietaan d' eg-
 la vxore dauid. Hi nati sunt dauid in hebzō
 Cū q̄ esset p̄liū inter domū saul et domum da-
 uid: abner filius ner regebat domū saul. Fue-
 rat aut' sauli cōcubina noie resp̄ha filia achia
 ingressusq; ē ad eā abner. Dixitq; isbosed ad
 abner. Quare ingressus es ad p̄cubinā p̄ris
 mei? Qui irat' nimis p̄pter vba isboseth: ait
 Nū quid caput canis ego sum adūsū iudas
 hodie q̄ fecerim misericordiā sup' domum saul
 p̄ris tui: et sup' frēs et p̄rimos eius: et nō tra-
 didi te i man' dauid et tu req̄sisti i me qd̄ argu-
 eres p̄ muliere hodie: Pec faciet de' abner et
 hec addat ei: nisi quō iurauit dñs dauid sic fa-
 ciam cū eo vt trāsferat' regnū de domo saul et
 eleuet' thron' dauid sup' isrl' et sup' iudā a dan-
 vsq; berlabee. Et nō potuit r̄ndere ei q̄c̄q; qz
 metuebat illū. Misit q̄ abner nuncios ad da-
 uid in hebron p̄ se dicētes. Qui' est terra: Et
 Ut loquerent'. Fac mecū amicitias et erit ma-
 nus mea tecū: et reducā ad te vniūsum israhel.
 Qui ait. Optime. Ego facio tecū amicitias:
 sed ynā rem peto a te dicēs. Nō videb' facies
 meā anteq; adduxer' mibi michol filiam saul
 et sic venies et videbis me. Misit aut' dauid
 nuncios ad isboseth filium saul dicēs. Redde
 vxorē meā michol quā despondi mibi centū
 p̄putijs philistim. Misit ergo isboseth et tu-
 lit eā a viro suo phaltiel filio lais. Sequebat'
 qz eā vir suus plorans vsq; bahurim. Et di-
 xit ad eum abner. Vade et reuere. Qui re-
 uersus est. Sermonem quoq; intulit abner
 ad seniores israhel dicens. Tam heri q̄ nudi-
 ustertius querebatis dauid vt regnaret sup'
 vos. Nūc q̄ facite: qm̄ dñs locut' ē ad dauid
 dicēs. In manu serui mei dauid saluabo po-
 pulū meū israhel de manu philistim et omniū
 inimicorū ei'. Locut' ē aut' abner etiā ad be-
 niamin. Et abiit vt loqueret' ad dauid in he-
 bron om̄ia que placuerāt israheli et vniūso be-
 niamin. venitq; ad dauid in hebron cū vigin-
 ti viris. Et fecit dauid abner et viris ei' q̄ ve-
 nerāt cū eo cōuiuū. Et dixit abner ad dauid
 Surgam et congregē ad te dñm meum regez
 oēm israhel et ineam tecū sedus: et imperes om̄-
 nib' sicut desiderat aia tua. Cū ergo deduxis-
 set dauid abner et ille isset in pace: statim pue-
 ri dauid et ioab venerūt cefis latronibus cuz-
 p̄da magna nimis. Abner aut' nō erat cū da-
 uid in hebron: qz iam dimiserat eū: et p̄fectus
 fuerat in pace: et ioab et om̄s exercit' q̄ ei erant
 cū eo postea venerāt. Nūciatū est itaq; ioab
 a narrantibus. Venit abner fili' ner ad regez
 et dimisit eum et abiit in pace. Et ingressus est
 ioab ad regē: et ait. Quid fecisti? Ecce venit

abner ad te. Quare dimisisti eum: et abiit et recessit. Ignoras abner filium ner quoniam ad hoc venit ad te ut deciperet te: et sciret exitum tuum et iterum tuum: et nosset omnia que agis. Egressus itaque ioab a dauid misit nuncios post abner: et rediit eum a cisterna syra ignorante dauid. Cumque redisset abner in hebron seorsum adduxit eum ioab ad medium porte ut loqueretur ei in dolo et percussit illum ibi in inguine et mortuus est in ultione sanguinis asabel fratris eius. Ad cuius audislet dauid rem istam gestam ait. Quid ego sum et regnum meum apud deum usque in sempiternum a sanguine abner filii ner: et veniat super caput ioab et super omnem domum patris eius: nec deficiat de domo ioab fluxum seminis sustinens et leprosus et tenens fenum: et cadens gladio et indigens pane. Igitur ioab et abisai frater eius interfecerunt abner eo quod occidisset asabel fratrem eorum in gabaron in bello. Dixit autem dauid ad ioab: et ad omnem populum quem erat cum eo. Scindite vestimenta vestra et accingimini saccis: et plangite ante eum quod fecerunt as abner. Porro rex dauid sequebatur feretrum eius quod sepelissent abner in hebron: leuauit rex dauid vocem suam: et fleuit super tumulum abner. Fleuit autem et omnis populus. Plangensque rex et lugens abner ait. Nequaquam ut mori solent ignaui: mortuus es abner. Quam tunc ligati non sunt pedes tui non sunt compedibus aggravati: sed sicut solent cadere coram filiis iniquitatis sic corruit. Cogeminasque omnis populus fleuit super eum. Cumque venisset vniuersa multitudo cibum cape cum dauid clara adhuc die: iurauit dauid dicens. Hec faciat mihi deus: et hec addat si an occassu solis gustauero panem vel aliud quicquam. Omnisque populus audiuit: et placuerunt eis cum cuncta que fecit rex in conspectu omnis populi. Et cognouit omne vulgus et vniuersus israel in die illa: quoniam non actum fuisset a rege ut occideret abner filium ner. Dixit quoque rex ad suos suos. Num ignorati quoniam principes et maximus cecidit hodie in israel? Ego autem adhuc delicatus et victus rex. Porro viri istius filii saruie duri sunt mihi. Retribuat dominus facienti malum iuxta malitiam suam.

III
Adiuit autem isboseth filius saul quod cecidisset abner in hebron et dissolutus sit manum eius omnesque israel perturbatus est. Duo autem viri principes latronum erant filio saul: nomen vni banaa et nomen alteri rechab filii remmon berothite de filiis beniamin. Si quidem et berothite in gethaim: fueruntque ibi aduene usque ad tempus illud. Erat autem ionathas filio saul filius debilis pedibus. Quinquennis enim fuit quoniam venit nuncius de saul et ionatha ex iezrabel. Tollens itaque eum nutrix sua fugit. Cumque festinaret ut fugeret: cecidit et claudus effectus est: habuitque

vocabulum miphiboseth. Venientes igitur filii remmon berothite rechab et banaa: ingressi sunt feruente die domum isboseth. Qui dormiebat super stratum suum meridie et ostiaria domus purgas triticum obdormiuit. Ingressi sunt autem domum latentes assumptes spicas tritici: et percusserunt eum in inguine rechab et banaa frater eius et fugerunt. Cum autem ingressi fuissent domus ille dormiebat super lectum suum in concloui: et percutientes interfecerunt eum. Sublatoque capite eius abierunt per viam deserti tota nocte: et attulerunt caput isboseth ad dauid in hebron. Dixeruntque ad regem. Ecce caput isboseth filii saul inimici tui quem querebat animam tuam: et dedit dominus domo meo regi ultionem hodie de saul et de semine eius. Respondens autem dauid rechab et banaa fratri eius filii remmon berothite dixit ad eos. Viuit dominus quem querebat animam meam de omni angustia: quoniam nunc eum qui annunciauere mihi et dixerat mortuum esse saul quem putabat se prospera nunciare: tenuit occidi eum in siclech: cui oporebat me mercedem dare pro nuncio. Quantomagis nunc cum homines impij interfecerunt virum innoxium in domo sua super lectum suum non queram sanguinem eius de manu vestra: et auferam vos de terra. Precepit itaque dauid pueri suos: et interfecerunt eos precipites manus et pedes eorum: suspenderunt eos super piscinam in hebron. Caput autem isboseth tulerunt: et sepelierunt in sepulcro abner in hebron.

Et venerunt vniuersae tribus israel ad dauid in hebron dicentes. Ecce nos os tuum et caro tua sumus. Sed et heri et nudius tertius: cum esset saul rex super nos: tu eras educens et reducens israel. Dixit autem dominus ad te. Tu pascis populum meum israel: et tu eris durus super israel. Generunt quoque et seniores israel ad regem in hebron et percussit cum eis rex dauid fedus in hebron coram domino: vixeruntque dauid in regem super israel. Filius triginta annorum erat dauid cum regnare cepisset: et quadraginta annis regnauit. In hebron regnauit super iudam septem annis: et sex mensibus. In hierusalem autem regnauit triginta tribus annis super omnem israel et iudam. Et abiit rex et omnes viri qui erant cum eo in hierusalem ad iebuseum habitatores terre. Pictusque est dauid ab eis. Non ingredieris huc nisi abstuleris cecos et claudos: dicentes. Non ingredietur dauid huc. Cepit autem dauid arces syon: hec est ciuitas dauid. Proposuerat enim dauid in die illa promissum quem percussisset iebuseum et tetigisset domatum histulas: et abstulisset cecos et claudos odientes animam dauid. Idcirco dicitur in puerbio. Cecus et claudus non intrabit in templum. Habitauit autem dauid in arce syon: et vocauit eam ciuitatem dauid. Et edificauit per gyrum a mello et intrinsecus. Et ingrediebatur proficiens atque succrescens.

et dominus deus exercituum erat cum eo. **A**bsist quoque hiram rex tyri nuncios ad dauid et ligna cedrina et artifices lignorum: artificesque lapidum ad parietes: et edificauerunt domum dauid. Et cognouit dauid quoniam confirmasset eum dominus rex super israel: et quoniam exaltasset regnum eius super populum suum israel. **A**ncepit ergo dauid adhuc concubinas et uxores de hierusalē postquam uenerat de hebron. **N**ati quoque sunt dauid et salij filij et filie: et hec nomina eorum qui nati sunt ei in hierusalē. **S**amua et sobab et nathan et salomō et iabaar et helisua et nepheg et iaphia et helisama et helida et heliseleth. **A**udierunt ergo philistim quod uixissent dauid in regem super israel et ascenderunt uniuersi ut quererent dauid. **Q**uod cum audisset dauid descendit in p̄sidiū. **P**hilistim autem ueniētes diffusi sunt in ualle raphaim. **E**t cōsuluit dauid dominum dicens. **S**i ascēdā ad philistim: et si dabis eos in manu mea. **E**t dixit dominus ad dauid. **A**scende quia tradēs dabo philistim in manu tua. **V**enit ergo dauid in baalpharasim: et percussit eos ibi: et dixit. **D**iuisit dominus inimicos meos coram me: sicut diuiduntur aque. **P**ropterea uocatus est nomen loci illius baalpharasim. **E**t reliquerunt ibi sculptilia sua que tulit dauid et uiri ei. **E**t addiderunt adhuc philistim ut ascenderēt et diffusi sunt in ualle raphaim. **C**ōsuluit autem dauid dominum. **S**i ascendam contra philisteos et tradas eos in manus meas. **Q**ui rēdit. **N**ō ascendas contra eos: sed gyra post tergum eorum: et uenies ad eos ex aduerso p̄uorum. **E**t cum audieris sonitum clamoris gradientis in cacumine p̄uorum tūc inibis p̄liū. quia tūc egredietur dominus ante faciem tuam ut percussat castra philistim. **F**ecit itaque dauid sicut p̄cepit ei dominus: et percussit philistim de gabaa usque dum uenias gezer.

VI

Congregauit autem rursum dauid omnes electos ex israel triginta milia. **S**urrexit quoque dauid et abiit: et uniuersus populus qui erat cum eo de uiris iuda ut adducerēt arcam dei: super quam inuocatum est nomen domini exercituum sedētis in cherubin super eam. **E**t imposuerunt arcam dei super plaustrum nouum. **T**uleruntque eam de domo aminadab qui erat in gabaa. **O**za autem et haio filij aminadab minabāt plaustrum nouum. **C**umque tulissent eam de domo aminadab que erat in gabaa custodiens arcam dei: haio p̄cedebat arcam dei: dauid autem et omnis israel ludēbāt coram domino in omnibus lignis fabrefactis et citharis et lyris et tympanis et sistris et cymbalis. **P**ostquam autem uenerunt ad aream nathor: extendit oza manus ad arcam dei: et tenuit eam: quoniam calcitrabant boues: et declinauerunt eam. **I**ratu quoque est indignatione domini

contra oza: et percussit eum super temeritate: qui mortuus est ibi iuxta arcam dei. **C**ōtristatus est autem dauid eo quod percussisset dominus oza: et uocatus est nomen loci illius percussio oze usque in diem hanc. **E**t extimuit dauid dominum in die illa dicens. **Q**uō ingredies ad me arca domini. **E**t noluit diuertere ad se arcam domini in ciuitate dauid: sed diuertit eam in domum obededom gethei. **E**t habitauit arca domini in domo obededom gethei tribus mensibus: et benedixit dominus obededom et omnem domum eius. **N**unciatus quoque est regi dauid quod benedixisset dominus obededom et omnia eius propter arcam dei. **D**ixit quoque dauid. **I**bo et reducā arcam cum benedictione in domum meam. **A**biit ergo dauid et adduxit arcam dei de domo obededom in ciuitatem dauid cum gaudio et erāt cum dauid septem chori: et uictima vituli. **C**umque transēdisset qui portabāt arcam domini sex passus: imolabant bouem et ouem et arietem: et dauid percutiebat in organis armigatis et saltabat totis uiribus ante dominum. **P**orro dauid erat accinctus ephor lineo: et dauid et omnes domus israel ducebant arcam testamenti domini in iubilo et in clangore buccine. **C**umque intrasset arca domini in ciuitatem dauid: michol filia saul prospiciens per fenestram: uidit regem dauid subsilentem atque saltantem coram domino: et desperit eum in corde suo. **E**t introduxerunt arcam domini: et imposuerunt eam in loco suo in medio tabnaculi quod tetenderat ei dauid. **E**t obtulit dauid holocausta coram domino et pacifica. **C**umque cōpleisset offerens holocausta et pacifica benedixit populo in nomine domini exercituum. **E**t p̄titus est uniuerse multitudini israel: tam uiro quam mulieri singulis collyridam panis unam et assaturam bubale carnis unam et similam fritam oleo. **E**t abiit omnis populus unusquisque in domum suam. **R**euerfus quoque est dauid ut benediceret domui sue: et egressa michol filia saul in occursum dauid ait. **Q**uā gloriosus fuit hodie rex israel discoopariens se ante ancillas seruorum suorum: et nudatus est quasi sinudetur unius de scurris. **D**ixit quoque dauid ad michol. **D**iuit dominus: quia ludā ante dominum que elegit me potius quam p̄rem tuum et quam omnem domum eius: et p̄cepit mihi ut essem dux super populum domini in israel. **E**t ludam et uilior hiam plus quam factus sum: et ero humilis in oculis meis: et cum ancillis de quibus locuta es gloriozor apparebo. **I**gitur michol filie saul non est natus filius usque in diem mortis sue.

VII

Factum est autem cum sedisset rex in domo sua et dominus dedisset ei requiem undique ab uniuersis inimicis suis dixit ad nathan prophetam. **V**ides ne ego habitem in domo cedrina et arca dei posita sit in medio pellium. **D**ixit quoque nathan ad regem. **D**ñe quod est in corde tuo

11

Regum

vade fac: qz dñs tecū ē. Factū ē autē in illa nocte: et ecce fimo dñi ad nathan dicēs. Vade et loqre ad suū meū dauid. Hec dicit dñs. Quid tu edificabis mihi domū ad habitandū. Neqz enī habitauī in domo ex die illa q̄ eduxi isrl̄ de terra egypti vsqz in diem hanc: sed ambulabā in tabernaculo et in tentorio p̄ cuncta loca que trāsui cū oibus filiis isrl̄. Nunquid loquēs locut⁹ sum ad vnā de tribub⁹ isrl̄ ei cui p̄cepi vt pasceret pplm̄ meū isrl̄: dicens quare nō edificasti mihi domū cedrinam? Et nūc hec dices seruo meo dauid. Hec diē dñs exercituū. Ego tuli te de pascuis sequētē greges vt esses dux sup̄ pplm̄ meū isrl̄: et fui tecuz in om̄ib⁹ vbiqz ambulasti: et infeci vniuersos inimicos tuos a facie tua: feciqz tibi nomē grāde iuxta nomē magnorū qui sunt in terra. Et ponam locuz p̄plo meo isrl̄ et plantabo eum et habitabo cū eo: et nō turbabit amplius nec addent filij iniquitatis: vt affligant eum sicut p̄us: ex die qua cōstitui iudices sup̄ populū meū isrl̄. Et requiē dabo tibi ab om̄ibus inimicis tuis: p̄dicatqz tibi dñs qz domū faciāt tibi dñs. Cūqz cōpleti fuerint dies tui et dormieris cū p̄ribus tuis suscitabo semē tuum post te: qd̄ egrediet de vtero tuo et firmabo regnū ei⁹. Ipse edificabit domum nomini meo: et stabiliā thronū regnū eius vsqz in sempiternum. Ego ero ei in patrē: et ipse erit mihi in filiū. Qui si iniquū aliqd̄ gesserit: arguā eū in virga virozū: et in plagis filiozū hominū. Misericordiā autē meā nō auferā ab eo sicut abstuli a saul quē amouī a facie mea. Et fidelis erit dom⁹ tua: et regnū tuū vsqz in eternū an faciem meā: et thron⁹ tuus erit firmus in giter. Scdm̄ om̄ia v̄ba hec et iuxta vniuersaz visio nē istā: sic locutus est nathan ad dauid. Ingressus ē autē rex dauid et sedit corā dño: et dixit. Quis ego sum dñe de⁹ et q̄ dom⁹ mea: qz adduxisti me hucusqz. Sed et hoc parū visuz ē i p̄spectu tuo dñe de⁹ me⁹: nisi loqreris etiā de domo serui tui in longinquuz. Ista est enī lex adam dñe de⁹. Quid q̄ addere poterit adhuc dauid vt loquat ad te? Tu enī scis seruū tuū dñe de⁹. Propter v̄bū tuū et fm̄ cor tuū fecisti om̄ia magnalia hec ita vt notū faceres seruo tuo. Idcirco magnificat⁹ es dñe deus: quia nō est similis tui: neqz ē de⁹ extra te i om̄ib⁹ que audiui⁹ aurib⁹ n̄ris. Que est aurē vt pls tu⁹ isrl̄ gens in terra p̄pter quam iuit de⁹ vt redimeret eā sibi in pplm̄: et poneret sibi nomē: faceretqz eis magnalia et horribilia sup̄ terrā a facie ppli tui que redemisti tibi ex egypto gentē et deū ei⁹? Firmasti enī tibi populū tuū isrl̄ in pplm̄ sempiternum: et tu domine de⁹ fact⁹ es eis in deū. Nūc q̄ dñe de⁹ ver-

bum qd̄ locut⁹ es sup̄ suū tuū et sup̄ domum eius suscita in sempiternū et fac sic locutus es vt magnificet nomē tuū vsqz in sempiternum atqz dicat. Dñs de⁹ exercituū de⁹ sup̄ isrl̄. Et domus sui tui dauid erit stabilita coram dño: qz tu dñe exercituū de⁹ isrl̄: reuelasti auriculā serui tui dicens: domum edificabo tibi p̄pterea inuenit seruus tuus cor suum vt oraret te orone hac. Nūc q̄ dñe de⁹ tu es de⁹ verus et v̄ba tua erūt v̄a. Locut⁹ es enī ad suū tuū bona hec. Incipe q̄ et b̄ndic domui serui tui vt sit in sempiternū corā te: qz tu dñe deus locut⁹ es hec: et b̄ndictioe tua b̄ndicet dom⁹ serui tui in sempiternum.

VIII

Factuz est autē post hec percussit dauid philistim et hūiliauit eos et tulit dauid frenū tributū de manu philistim et percussit moab: et mensus ē eos funiculo coequans terre. Quisus ē autē duos funiculos: vnū ad occidendū: et vnū ad viuificadū. Factusqz ē moab dauid seruiens sub tributo. Et percussit dauid adadezer filiū roob regē soba qm̄ p̄fectus ē vt dñaret sup̄ flumen eufraten. Et captis dauid ex pte eius mille septingētis equitib⁹: et viginti milib⁹ peditum subneruaquit om̄es iugales curruū. Dereliquit autem ex eis centū currus. Venit quoqz syria damasci vt p̄sidiū ferret adadezer regi soba: et percussit dauid de syria vigintiduo milia virozū et posuit dauid p̄sidiū in syria damasci: factaqz est syria dauid seruiēs sub tributo. Seruauitqz dñs dō i oib⁹ ad q̄cūqz p̄fect⁹ ē. Et tulit dauid arma aurea et torqz q̄s habebant serui adadezer et detulit ea in hierl̄m. Et de betheroth ciuitatib⁹ adadezer tulit rex dauid es multū nimis. De quo fecit salomon oīa vasa crea in templo: et mare enēū et colūnas et altare. Audiuit autē thou rex emath qz percussisset dauid oē robur adadezer: et misit thou torā filiū suū ad regem dauid vt saluaret eū cōgratulas: et grās ageret eo qz expugnasset adadezer et percussisset eū. Hostis q̄pe erat thou adadezer. Et in manu ei⁹ erāt vasa aurea et vasa argētea et vasa erea: que et ipsa sanctificauit rex dauid domio cum argento et auro q̄ sanctificauerat de vniūsis gētib⁹ q̄s subegerat de syria et moab et filiis ammon et philistim et amalech et de manubijs adadezer filij roob regi soba. Fecit qz sibi dauid nomen cū reuerteret capta siria in valle salinaruz celsis decē et octo milib⁹: et in gebelem ad vigintitria milia: et posuit in idumea custodes: statuitqz p̄sidiū. Et facta ē vniūsa idumea seruiēs dauid: et fuauit dñs dauid in oib⁹ ad q̄cūqz p̄fectus ē. Et regnauit dauid sup̄ oēm isrl̄: faciebat qz dauid iudiciū et iusticiā om̄i plo suo.

Joab autē fili⁹ saruse erat sup exercitū. Por⁹ /
ro iofaphat filius achilud erat acōmentarij⁹
z sadoch filius achitob: z achimelech fil⁹ ab
sathar erant sacerdotes: z saraias scriba. Ba
naias autē filius ioiade sup cerethi z felethi.
Filij autē dauid sacerdotes erāt.

IX

E Dixit dauid. Putas ne est aliquis
q̄ remāserit de domo saul vt facias cū
eo misericordiā ppter ionathan. Erat
autem de domo saul seruus nomie siba. Quē
cum vocasset rex ad se dixit ei. Tu ne es siba?
Et ille rēdit. Ego sum seru⁹ tuus. Et ait rex.
Quid sup est aliquis de domo saul vt faci
am cū eo misericordiā dei. Dixitq; siba regi.
Sup est filius ionathe debilis pedibus. Ubi
inquit est? Et siba ad regem. Ecce ait in do
mo est machir filij amihel in lodabar. Abiit
ergo rex dauid z tulit eum de domo machir
filij amihel de lodabar. Cum autem venisset
miphiboseth filius ionathe filij saul ad dauid
corruit in faciem suā: z adorauit. Dixitq; da
uid. Miphiboseth. Qui rēdit. Assum fuus
tuus. Et ait ei dauid. Ne timeas: quia faciē
faciam in te misericordiā ppter ionathan pa
trem tuū: z restitūā tibi omnes agros saul pa
tris tui z tu comedes panē in mēsa mea sem
per. Qui adorās eū dixit. Quis ego sum ser
uus tuus: qm̄ resperisti sup canē mortuu⁹ si
mitem mei. Vocauit itaq; rex siba puerum
saul: z dixit ei. Omnia quecunq; fuerūt saul et
yniuerſam domū eius dedi filio domini tui.
Opere igitur ei terraz tu z filij tui z serui tui
z inferes filio dñi tui cibos vt alaf. Miphi
bosedth autē filius dñi comedet semp panē sup
mensam meam. Erant autē sibe quindecim fi
lij z viginti serui. Dixitq; siba ad regem. Si
cut iussisti dñe mi rex fuo tuo sic faciet fuus
tuus. Et miphiboseth comedet sup mensam
meā: quasi vnus de filijs regis. Habebat au
tē miphiboseth filij puulū noie micha. Om
nis vno cognatio dom⁹ sibe seruiebat miphi
bosedth. Porro miphiboseth habitabat i hie
rusalē: q; de mēsa regis iugif vescēbaſ z erat
claudus ytroq; pede.

X

Actū est autē post hec vt moreret rex
filiorū ammon: z regnauit anon filius
ei⁹ p eo. Dixitq; dauid. Faciā mise
ricordiā cū anon filio naas sicut fecit p̄ eius
mecū misericordiam. Abiit ergo dauid con
solans eum p fuos suos sup patris interitu.
Cū autē venissent serui dauid in terram filiorū
ammon: dixerunt p̄ncipes filiorum ammon
ad anon dominum suum. Putas q; propter
honorē patris tui miserit dauid ad te cōsola
tores: z non ideo vt te inuestigaret z explora
ret ciuitatē: z euerteret eā misit dō fuos suos

ad te: Tulit itaq; anon seruos dauid: rasitq;
dimidiā ptē barbe eoz z p̄cidit vestes eoz
medias vsq; ad nates: z dimisit eos. Quē
nūciatū eēt dauid: misit in occurſū eoz. Erāt
enī viri p̄fusi turpiter valde. Et mādauit eis
dauid. Manete i hiericho donec crescat bar
ba vestra: z tunc reuertimini. Videntes autē
filij ammon q; iniuriā fecissent dauid: miserūt
z conduxerunt mercede syrū roob: z syrū so
ba viginti milia peditū: z a rege maacha mille
viros: z ab histob decē milia viroz. Quē
audisset dauid: misit ioab z oēm exercitū bel
latorum. Egressi sunt ergo filij ammon z di
reperunt aciem ante ipsum introitum porte.
Syrus autē soba z roob z histob z maacha se
ozum erant in campo. Vidēs ergo ioab q; p̄
paratū esset aduersum se plium: z ex aduer
so z post tergum: elegit sibi ex omnib⁹ electis
isrl: z instruxit aciem contra syrū: reliquā au
tem ptem ppli tradidit abisai fratri suo. Qui
dixit acie aduersus filios ammon. Et ait io
ab. Si p̄ualuerint aduersum me syri: eris mi
hi in adiutorium: si autē filij ammon p̄ualue
rint aduersus te: auxiliabo: tibi. Esto vir for
tis: z pugnemus p plo nostro: z ciuitate dei
nostri. Dñs autē faciet qd bonū est in conspe
ctu suo. Inijt itaq; ioab z ipsi qui erat cū eo
certamen contra syros q; statim fugerunt a fa
cie eius. Filij autē ammon videntes q; fugis
sent syri: fugerūt z ipsi a facie abisai: z ingres
si sunt ciuitatem. Reuersusq; est ioab a filijs
ammon z venit hierusalem. Videntes igit fi
lij ammō qm̄ syrus expauit: z qm̄ corruissent
coram israel congregati sunt pariter. Abiit
q; adadezer z eduxit syros qui erāt trans flu
uium z adduxit corū exercitum. Sobach au
tem magister militie adadezer erat princeps
eorum. Quod cum nunciatū esset dauid: con
traxit oēm israel: z transiuit iordanem: ve
nitq; in helam. Et dixererūt aciem syri ex ad
uerso dauid: z pugnaverunt contra isrl. Fu
geruntq; syri a facie isrl: z occidit dō de syris
septingētos currus: z quadraginta milia eq̄
tum: z sobach p̄ncipē militie percussit: q; statim
mortuus est. Vidēs autem ynuerſi reges
qui erant in p̄sidio adadezer se victos esse ab
israel: expauerūt z fugerunt quinquaginta z
octo milia corā isrl. Et fecerunt pacem cū isrl
z fuierūt eis: timuerūtq; syri auxiliū p̄bere fi
lijs ammon.

XI

Actū est autē vertente anno eo tempe
quo solēt reges ad bella p̄cedere: mi
sit dauid ioab z fuos suos cum eo: z
yniūsum isrl: z vastauerunt filios ammon: et
obsederūt rabba. Dauid autē remansit in hie
rusalem. Dum hec agerentur accidit quadā

Regum

die: vt surgeret dauid de strato suo post me /
ridiē: et deambularet in solario domus regie
viditq; mulierē se lauante ex adūso sup sola-
riū suū. Erat autē mulier pulcra valde. **V**isit
g̃ rex: et req̃siuit q̃ eēt mlier. **N**ūciatūq; est ei
q̃ ip̃a eēt berfabee filia heliā vxor vrie ethei
Visit itaq; dauid nūciū tulit eā. **Q**ue cuz
igressa eēt ad illū dormiuit cū ea. **S**tatiq; sci-
ficata ē ab imūdicia sua: et reuersa ē domū su-
am p̃cepto fetu. **V**isit itaq; nunciauit dauid
et ait. **C**ōcepi. **V**isit at̃ dauid ad ioab dicēs
Visit ad me vziā etheū. **V**isitq; ioab vziā
ad dauid. **E**t venit vziā ad dauid. **Q**uesiuit
q; dauid q̃ recte ageret ioab et p̃plūs: et quō
āministraret bellū. **E**t dixit dauid ad vziā
Vade in domū tuā: et laua pedes tuos. **E**t e-
gressus ē vziā de domo regis: secutusq; ē eū
cibus regi. **D**ormiuit autē vziā an̄ portā do-
mus regie cū alijs suis dñi sui: et nō descēdit
ad domū suā. **N**ūciatūq; est dauid a dicenti-
bus. **N**ō iuit vziā in domū suam. **E**t ait da-
uid ad vziā. **N**ūquid nō de vziā venisti. **Q**ua-
renō descēdisti in domū tuā: **E**t ait vziā ad
dauid. **A**rcā dei et isrl̄ et iuda habitāt in papi-
lionib⁹. et dñs me⁹ ioab et serui dñi mei sup fa-
ciem terre manent: et ego ingrediar domum
meā vt comedā et bibā et dormiam cuz vxore
mea: **P**er salutē tuā et p̃ salutē anie tue nō fa-
ciam rem hanc. **A**it g̃ dauid ad vziā. **M**ane
hic etiam hodie: et cras dimittaz te. **M**ansit
vziā in hierusalē in die illa et altera: et voca-
uit eū dauid vt comederet coram se et biberet
et iebriauit eū. **Q**ui egressus vespe dormiuit
in stratu suo cū suis dñi sui: et in domū suam
nō descēdit. **F**actū ē g̃ mane: et scripsit dauid
ep̃lam ad ioab misitq; p̃ manū vrie: scribens
in ep̃la. **M**onite vziā ex adūso belli vbi fortis-
simū ē plū: et derelinq̃te eū vt p̃cussus inte-
reat. **I**git̃ cū ioab obsideret vrbē posuit vziā
in loco vbi sciebat viros eē fortissimos: egres-
siq; viri de ciuitate bellabāt aduersum ioab:
et ceciderūt de p̃lo suorū dauid: et mortu⁹ est
etiā vziā ethe⁹. **V**isit itaq; ioab et nuncia-
uit dauid om̄ia vba plij: p̃cepitq; nuncio di-
cens. **C**ū cōpleueris vniūso f̃mōes belli ad
regem: si eū videris indignari: et dixerit qua-
re accessistis ad murū vt pliaremini: an igno-
rabatis q̃ multa desup ex muro tela mittant̃
quis p̃cussit abimelech filiū hieroboal: non-
ne mulier misit sup eum fragmen mole de mu-
ro et infecit eū in thebes: quare iuxta murū
accessistis: dices. **E**tia fu⁹ tu⁹ vziā ethe⁹ occu-
buit. **A**bijt ergo nuncius: et venit et narrauit
dauid om̄ia que ei p̃cepat ioab: et dixit nūci⁹
ad dauid. **P**reualuerūt aduersum nos viri et
egressi sunt ad nos in agrū. **M**os autē factū im-

petu p̃secuti eos sum⁹ vsq; ad portā ciuitatis
et direxerūt iacula sagittarū ad suos tuos ex
muro desup: mortuq; sūt de suis regi. **Q**uin
etiā suos tuos vziā ethe⁹ mortuus ē. **E**t di-
xit dauid ad nunciū. **H**ec dices ioab. **N**ō te
frangat ista res. **V**ari⁹ em̄ euentus est belli
et nunc hūc et nunc illū cōsumit gladius. **C**ō-
forta bellatores tuos adūsus vrbē vt destru-
as eā: et exhortare eos. **A**udiuit at̃ vxor vrie
q̃ mortu⁹ eēt vziā vir su⁹: et plāxit eū. **T**ras-
actq; luctu misit dauid et introduxit eā i do-
mū suā: et facta ē ei vxor: p̃cepitq; ei filium. **E**t
displeuit vbi h̄ qd̄ fecerat dauid corā dño.

Misit g̃ dñs nathan XII
ad dauid. **Q**ui cū venisset ad eum: di-
xit ei. **R**ēde mihi iudiciū. **D**uo viri
erant in ciuitate vna: vn⁹ diues et alter paup
Diuēs habebat oues et boues plūmos valde
paup autē nihil habebat om̄ino p̃ter ouē vnā
puulam quā emerat: et nutrierat: et que crue-
rat apud euz cū filijs ei⁹: simul de pane illius
comedēs et de calice ei⁹ bibēs: et in sinu illius
dormiens: eratq; illi sicut filia. **C**ū autē pegri-
nus quidā venisset ad diuitē: parcens ille su-
mere de ouibus et de bobus suis: vt exhiberet
cōuiuū pegrino illi q̃ venerat ad se: tulit ouē
viri paupis et p̃parauit cibos homini qui ve-
nerat ad se. **I**rat⁹ autē indignatione dauid ad-
uersus hominem illū nimis: dixit ad nathan
Viuēt dñs: qm̄ fili⁹ mortis ē vir q̃ fecit hoc.
Quē reddet in quadruplū: eo qd̄ fecerit vbi
istud et nō pep̃erit. **D**ixit autē nathan ad dō.
Tu es ille vir q̃ fecisti hāc rem. **H**ec dicit do-
minus de⁹ isrl̄. **E**go vnxi te in regem sup isrl̄
et ego erui te de domo saul: et dedi tibi domū
dñi tui et vxores dñi tui in sinu tuo: dedi q; ti-
bi domū isrl̄ et iuda: et si pua sunt ista: adijcā
tibi multo maiora. **Q**uare g̃ p̃temisisti vbi
dñi vt faceres malū in cōspectu meo? **V**riam
etheū p̃cussisti gladio: et vxorē illi⁹ accepisti
in vxorē tibi et infecisti eū gladio filiorū am-
mon. **Q**uāobrē nō recedet gladius de domo
tua vsq; in sempiternū eo q̃ despexeris me: et
tuleris vxorē vrie ethei vt eēt vxor tua. **I**ta-
q; hec dicit dñs. **E**cce ego suscitabo super te
malum de domo tua: et tollaz vxores tuas in
oculis tuis et dabo p̃ximo tuo: et dormiet cū
vxoribus tuis in oculis solis hui⁹. **T**u em̄ fe-
cisti abscondite: ego autē faciā vbi istud in cō-
spectu om̄is isrl̄: et in cōspectu solis hui⁹. **E**t
dixit dauid ad nathan. **P**eccauī dño. **D**ixit
q; nathan ad dauid. **D**ñs quoq; trāstulit pec-
catū tuū. **N**ō morier. verū qm̄ blasphema-
re fecisti iimicos nomē dñi p̃p̃ vbi h̄: fili⁹ q̃
nat⁹ ē tibi morte moriet. **E**t reūsus ē nathan.
in domū suā. **P**ercussitq; dñs puulū quē pe-

perit vxor vie dauid: et desperat? e. **B**eſca-
 tusq; e dauid dñs p puulo et ieiunauit dauid
 ieiunio. et ingressus ſeorſum iacuit ſup terrā
 Venerūt autē ſeniores dom? ei? cogētes eum
 vt ſurgeret d terra. Qui noluit. nec comedit
 cū eis cibum. Accidit autē die ſeptima vt mo-
 retur infans tinueruntq; ſerui dauid nūciare
 ei q mortu? eēt puul? dixerūt eñ. Ecce cum
 paruul? adhuc viueret loquebamur ad eum
 et nō audiebat vocē noſtrā: q̄tomagis ſi dix-
 rimus mortu? e puer ſe affliget. Cū g dauid
 audiſſet ſuos ſuos miſitātes. itellexit q mor-
 tu? eēt infantul?. Dixitq; ad ſuos ſuos: Nū-
 mortu? e puer? Qui rñderūt ei. **M**ortuus e
 Surrexit ergo dauid de terra. et lot? vnctul/
 q; e Cūq; mutafſet veſtē. ingreſſus e domuz
 dñi et adorauit. et venit in domū ſuā petiuitq;
 vt ponerēt ei panē. et comedit. Dixerūt autē
 ei ſui ſui. Quis e ſmo quē feciſti? **P**ropf in-
 ſatē cū adhuc viueret ieiunaſti et flebas: mor-
 tuo aut puero ſurrexiſti et comediſti panem.
 Qui ait. **P**ropter infantē dū adhuc viueret
 ieiunauit et fleui. Dicebā eñ. Quis ſcit: ſi for-
 te donet eū mihi dñs et viuat infans. Nunc
 aut q mortuus e: quare ieiuno? Nūquid po-
 tero reuocare eū ampli? **E**go vadā magi ad
 eum: ille vō nō reuertet ad me. **E**t cōſolatus
 eſt dauid berſabee vxorē ſuā. ingreſſuſq; ad
 eā dormiuit cū ea **Q**ue genuit filiū et vocauit
 nomē ei? ſalomon. et dñs dilexit eū. **A**biſitq;
 eum in manu nathan pphete: et vocauit no-
 men eius amabilis dño: eo q diligeret eū do-
 min?. **I**git pugnabat ioab cōtra rabbath fi-
 liorū āmon et expugnabat vrbem regiā. **A**bi-
 ſitq; ioab nūcios ad dō dicēs. **D**imicauit ad-
 verſum rabba et captēda eſt vrbs aquarum.
 Nūc igit cōgrega reliquā ptem ppli: et obſi-
 de ciuitatē et cape eā. ne cū a me vaſtata fue-
 rit vrbs nomini meo aſcribaſ victoria. **C**on-
 gregauit itaq; dauid oēm pplm et pfectus e
 aduerſum rabba. **C**ūq; dimicaſſet cepit eam
Et tulit diadema regis eorū de capite ei? pō-
 do auri talentū hñs gēmas p̄cioſiſſimas. et i-
 poſitū eſt ſup caput dauid. **S**z et p̄dā ciuitatis
 aſportauit multā valde pplm q; ei? adducēs
 ferrauit. et circūegit ſup eorū ferrata carpēta
 Diuiſitq; cultris et traduxit in typo laterum
 Sic fecit vniūſis ciuitatib? filiorū āmō. **E**t re-
 uerſus e dauid et ois exercitus in hieruſalē.

Actū eſt aut poſt hec **XIII**
 vt abſalon filij dauid ſoroꝝe ſpecioſiſ-
 ſimā vocabulo thamar adamaret am-
 mon filius dauid: et depiret in eā valde ita vt
 ppter amorē eius egrotaret. qz cū eſſet virgo
 difficilie ei videbā vt qui p̄iā in honoſte age-
 ret cū ea. **E**rat aut āmon amic? noie ionadab

ſilius ſemmaa fratris dauid vñ prudēs val-
 de. **Q**ui dixit ad eum. **Q**uare ſic attenuaris
 macie fili regis p ſingulos dñes: **C**ur nō indi-
 cas mihi? **D**ixit q; ei āmon **T**hamar ſoroꝝem
 fratris mei abſalon amo. **C**ui rñdit ionadab
Cuba ſup lectū tuū et languorē ſimula. cūq;
 venerit pater tuus vt viſitet te dic ei. **V**eniat
 oro thamar ſoroꝝ mea vt det mihi cibū. et faci-
 at pulmētū vt comedā de manu ei?. **A**ccubu-
 it itaq; āmon. et quaſi egrotare cepit **C**ūq; ve-
 niſſet rex ad viſitandū eum ait āmon ad regez
Veniat obſecro thamar ſoroꝝ mea vt faciat i
 oculis meis duas ſorbitiunculas. et cibū pa-
 ratū capia demāu ei? **A**biſit g dauid ad tha-
 mar domū dicens. **V**eni in domū āmon fra-
 tris tui. et fac ei pulmentū. **V**enitq; thamar i
 domū āmon frat̄ ſui ille aut iacebat **Q**ue tol-
 lens farina cōmiſcuit. et liquefaciēs in oculis
 eius corit ſorbitiūculas. tollēſq; qd coxerat
 effudit et pōſuit coram eo. et noluit comedere
Dixitq; āmon. **E**ſcite vniūſos a me. **C**unq;
 eieciſſent omnes. dixit ānon ad thamar **I**nfer
 cibum in cōclauū vt veſcar de manu tua. **T**u-
 lit ergo thamar ſorbitiunculas quas fecerat
 et intulit ad ānon frat̄ ſuū in cōclauū. **C**ūq;
 obtuliſſet ei cibum. apprehēdit eā et ait. **V**e-
 ni cuba mecum ſoroꝝ mea. **Q**ue rñdit ei. **N**oli
 frater mi. noli opprimere me. neq; eñ h̄ ſas e
 in iſrl. **N**oli facere ſtulticiā hanc. **E**go eñ fer-
 re nō potero obprobriū meū et tu eris q̄ſi vn?
 de inſipientib? in iſrl q̄n potius loq̄re ad regē
 et nō negabit me tibi. **N**oluit aut āmon acqui-
 eſcere p̄cib? ei?. **S** p̄ualēs virib? o preſſit eam
 et cubauit cū ea. **E**t exoſaz eā habuit odio ma-
 gno nimis. ita vt maius eēt odiū quo oderat
 eam: amore q̄ añ dilexerat. **D**ixitq; ei āmon.
Surge et vade. **Q**ue rñdit. **Q**uā? e h̄ oc ma-
 lum qd nunc agis aduerſum me q̄ qd añ feci-
 ſti expellens me. **E**t noluit audire eā. ſed vo-
 cat puero q̄ miniſtrabat ei dixit. **E**ſce hanc
 a me foras et claude oſtiū poſt eā. **Q**ue indu-
 ta erat tal ari tunica. huiuſcemodi eñ filiere-
 gis virgines veſtib? vtebant. **E**iecit itaq; eā
 miniſter illi? foras: clauſitq; fores poſt eam.
Que aſp̄gens cinerē capiti ſuo ſciſſa talari tu-
 nica impoſitq; manib? ſup caput ſuū ibat i-
 grediēs et clamās. **D**ixit aut ei abſalon frater
 ſu?. **N**ūquid āmon frater tu? cōcubuit tecum
Sz nūc ſoroꝝ ta ce. frater tu? e. **N**eq; affligas
 cor tuū p̄ hac re. **A**banſit itaq; thamar con-
 tabeſcēs in domo abſalon fratris ſui. **C**ū au-
 tem audiſſet rex dauid verba hec contriſtat?
 eſt valde: et noluit contriſtare ſp̄m āmon filij
 ſui: qm diligebat eum: quia primogenit? erat
 ei. **P**orro nō eſt locutus abſalō ad āmon nec
 malum nec bonū. **O**derat eniz abſalon āmon.

Regum

eo q̄ violasset thamar sororē suā. Factum est autē post tps biennij vt tōderent oues absalon in balasor que est iuxta effraim. Et vocauit absalon omnes filios regis: venitq; ad regem: et ait ad euz. Ecce tendentur oues serui tui veniat oro rex cū seruis suis ad seruū suū. Dixitq; rex ad absalon. Noli fili mi: noli rogare vt veniam? oēs et grauem te. Cū autē cogeret eū et nolisset ire: bñdixit ei. Et ait absalon ad dauid. Si nō vis venire: veniat obsecro nobiscū saltem āmon frater meus. Dixitq; ad eum rex. Nō est necesse vt vadat tecum. Coegit itaq; absalon eū: et dimisit cū eo āmō: et vnīuersos filios regis. Fecerat itaq; absalon cōiuiū quasi p̄iuiū regis. Preceperat autē absalon pueris suis dicēs. Obseruate cū temulētus fuerit āmon vino: et dixerō vob̄ p̄cutite eū et inficite: nolite timere. Ego enim sum q̄ p̄cepicio vobis. Roboramini: et estote viri fortes. Fecerūt q̄ p̄ucri absalon adūsū āmon sicut p̄ceperat eis absalon. Surgētēsq; oēs filij regis ascenderūt singuli mulas suas: et fugerūt. Cūq; adhuc p̄gerēt in itinere: fama puenit ad dauid dicēs. Percussit absalon oēs filios regis: et nō remāsīt ex eis saltem vnus. Surrexit itaq; rex dauid: et scidit vestimēta sua et cecidit sup terrā: et oēs serui illius q̄ assistebāt ei sciderunt vestimēta sua. Respōdēs autē ionadab fili' semmaa frat̄i dauid dixit. Ne estimet dñs me rex q̄ oēs pueri regis occisi sint. Ammon sol' mortu' est: qm̄ in odio absalon erat posit' ex die q̄ oppressit thamar sororē ei': nūc ḡ ne ponat dñs me rex super cor suū verbū istud: dicēs. oēs filij regis occisi sunt: qm̄ āmon sol' mortu' est. Fugit autē absalon. Et leuauit puer speculatoz oculos suos et aspexit: et ecce plus multus veniebat p̄ iter deuisū ex latere mōtis. Dixit autem ionad' ad regem. Ecce filij regis assunt: iuxta v̄bū hui' tui: sic factū est. Cūq; cessasset loqui apparuerūt et filij regis. Et intrātes leuauerūt vocē suam et fleuerūt. Sz rex et oēs serui eius fleuerūt: plozatu magno nimis. Porro absalon fugiēs abiit ad tholomai filiū ammiur regē gessur. Luxit ḡ dauid filiū suū āmon multis diebus. Absalon autē cū fugisset et venisset in gessur fuit ibi tribus annis cessauitq; rex dauid p̄sequ' absalon: eo q̄ p̄solat' esset sup ammon in teritu.

XIII

Intelligēs autē ioab fili' sarute q̄ cor regis versū esset ad absalon misit thequam: et tulit inde mulierē sapientem dixitq; ad eā. Augere te simula. et induere veste lugubri: et ne yngaris oleo vt sis q̄si mulier iā plimo tempe lugens mortuū. Et ingredieris ad regē: et loqueris ad eū smones hu-

luscemodf. Posuit autē ioab v̄ba in ore eius. Itaq; cū ingressa fuisset mulier thecuites ad regē cecidit corā eo sup terrā et adorauit et dixit. Serua me rex. Et ait ad eā rex. Quid cause hēs? Que rñdit. Heu mulier vidua ego sū. Mortuus est enī vir me': et ancille tue erant duo filij q̄ rixati sunt aduersum se in agro nullusq; erat qui eos prohibere posset: et percussit alter alterum et interfecit eum. Et ecce con surgens vniūsa cognatio aduersum ancillam tuam: dixit. Trade eū q̄ percussit frat̄e suū vt occidam' eū p̄ aia fratri sui quē infecit: et de leamus heredem: et querūt extinguere scintillam meā que relicta ē: vt non supsit viro meo nomē et reliq̄e sup terrā. Et ait rex ad mulierē. Vadei domū tuā et ego iubebo p te. Dixitq; mulier thecuites ad regem. In me dñe mi rex sit miq̄tas et in domo p̄rime: rex autē et thron' ei' sit innocēs. Et ait rex. Qui p̄tra dixerit tibi: adduc eū ad me: et vltra non addet vt tangat te. Que ait. Recordet rex dñi dei sui: vt nō multiplicētur p̄rimi sanguinis ad vlciscendū et nequaq; interficiant filiū meum. Qui ait viuit dñs: q' nō cadet s capillis filij tui sup terrā. Dixit ergo mulier. Loquatur ancilla tua ad dñm meū regem verbū. Et ait. Loquere. Dixitq; mulier. Quare cogitasti huiuscemodi rem p̄tra p̄lm̄ dei et locutus ē rex v̄bū istud vt peccet: et nō reducat electū suum. Omnes morimur et quasi aque dilabimur in terrā q̄ nō reuertunt. Nec vult deus p̄ire aiam: sed retractat cogitās ne penit' peccet q̄ ablectus ē. Nūc igif veni vt loquar ad dñm meū regem v̄bum h̄ p̄nte p̄lo. Et dixit ancilla tua. Loqr ad regē si q̄ modo faciat rex verbū ancille sue. Et audiuit rex vt liberaret ancillā suā de manu oim̄ q̄ volebat de hereditate dñi delereme et filiū meum simul. Dicat ḡ ancilla tua vt fiat v̄bū dñi mei regi: sic sacrificiū. Sicut enī angel' dñi: sic est dñs me' rex vt nec bñdictione nec maledictione moueat. Vñ et dñs de' tu' ē tecū. Et rñdēs rex dixit ad mulierē. Ne abscondas a me verbū qd te interrogo. Dixitq; ei mulier. Loqr dñe mi rex. Et ait rex. Nunquid man' ioab tecū ē in oib' istis? Rñdit mulier et ait. Per salutem aie tue dñe mi rex nec ad sinistrā nec ad dexteraz ē ex oib' his q̄ locut' ē dñs me' rex. Seruus enī tu' ioab ip̄e p̄cepit mihi et ip̄e posuit i os ancille tue oia v̄ba hec vt verterē figurā smonis hui'. Seru' .n. tu' ioab p̄cepit istud. Tu autē dñe mi rex sapiens es sicut habet sapientiam angelus dei vt intelligas omnia sup terram. Et ait rex ad ioab. Ecce placatus feci verbum tuum. Vade ergo et reuoca puerum absalon. Ladensq; ioab super faciem suam in

terram adorauit et benedixit regi. Et dixit ioab. Hodie intellexit seruus tuus quia inueni gratiam in oculis tuis domine mi rex. Fecisti ergo sermonem domine mi rex fui tui. Surrexit ergo ioab et abiit in gessur et adduxit absalon in hierusalem. Dixit autem rex. Reuertat in domum suam: et faciem meam non videat. Reuersus est itaque absalon in domum suam: et faciem regis non vidit. Porro sicut absalo: vir non erat pulcher in omni israhel: et decorus nimis. A vestigio pedis usque ad verticem non erat in eo vlla macula. Et quando tondebat capillum: semel autem in anno tondebat: quia grauabat eum cesaries ponderabat capillos capitis sui decantis filicis pondere publico. Nati sunt autem absalon filij tres: et filia vna nomine thamar elegantis forme. Mansitque absalon in hierusalem duobus annis: et faciem regis non vidit. Misit itaque ad ioab ut mitteret eum ad regem. Qui noluit venire ad eum. Cumque secundo misisset: et ille nolisset venire ad eum: dixit suis suis Scit ager ioab iuxta agrum meum habentem messem hordei: Ite igitur et succendite eum igni. Succenderunt ergo serui absalon segetem igni. Et venientes serui ioab scissis vestibus suis dixerunt. Succenderunt serui absalon partem agri igni. Surrexitque ioab et venit ad absalon in domum eius: et dixit. Quare succenderunt serui tui segetem meam igni. Et respondit absalon ad ioab. Misit ad te obsecrans ut venires ad me et mittere te ad regem: et dices ei. Quare veni de gessur. Melius mihi erat ibi esse. Obsecro ergo ut videam faciem regis. Quasi si memor est iniquitatis mee: interficiat me. Ingressus itaque ioab ad regem nunciauit ei omnia. Vocatusque est absalon et intrauit ad regem: et adorauit super faciem terre coram eo. **OSculatusque est rex absalon.**

XV

Igitur post hec fecit sibi absalon currus et equites et quadraginta viros que prederent eum. Et mane confurgens absalon stabat iuxta introitum porte in via: et omnem virum qui habebat negocium ut veniret ad regis iudicium vocabat absalon ad se: et dicebat. De qua ciuitate es tu? Qui respondens aiebat. Ex vna tribu israhel ego sum seruus tuus? Respondebatque ei absalon. Videntur mihi sermones tui boni et iusti: sed non est qui te audiat constitutus a rege. Dicebatque absalon. Quis me constituat iudicem super terram ut ad me veniant omnes qui habent negocium et iuste iudicem? Sed et cum accederet ad eum homo ut salutaret illum: extendeat manum suam: et apprehedens osculabatur eum. Faciebat quoque hoc omni israhel venienti ad iudicium ut audiret a rege: et sollicitabat cor-

da virosque israhel. Post quadraginta autem annos dixit absalon ad regem dauid. Vadam et reddam vota mea que voui domino in hebreo. Voves enim voui seruus tuus cum esset in gessur syrie dicens. Si reduxerit me dominus in hierusalem sacrificabo domino. Dixitque ei rex dicens. Vade in pace. Et surrexit et abiit in hebron. Misit autem absalon exploratores in vniuersas tribus israhel dicens. Statim ut audieritis clangorem bucine dicite. Regnabit absalon in hebreo. Porro cum absalon ierunt ducenti viri de hierusalem vocati: euntes simplici corde et cum penitus ignorantes. Accersitque absalon achitofel gilonitem consiliarium dauid de ciuitate sua gilo. Cumque imolaret victimas facta est iuramentum valida: plusque concurreres augebat cum absalo. Venit igitur nuncius ad dauid dicens. Toto corde vniuersus israhel sequitur absalon. Et ait dauid seruis suis qui erant cum eo in hierusalem. Surge fugiamus: neque enim erit nobis effugium a facie absalon. Festinate egredite: ne forte veniens occupet nos: et impellat super nos ruinam et percussat ciuitatem in ore gladii. Dixeruntque serui regis ad eum. Quia quecumque precepit dominus noster rex libenter exequimur tui. Egressus est ergo rex et vniuersa domus eius pedibus suis. Et reliquit rex decem mulieres concubinas ad custodiendam domum. Egressusque rex et omnis israhel pedibus suis stetit procul a domo: et vniuersi serui eius ambulabant iuxta eum: et legiones cerethi et seferthi et omnes gethei pugnatores validi sexcenti viri qui secuti eum fuerant de geth pedites precedebant regem. Dixit autem rex ad ethai getheum. Cur venis nobiscum? Reuertere et habita cum rege: quia peregrinus es et egressus de loco tuo. Heri venisti et hodie compelleris nobiscum egredi. Ego autem vadam que iterum sum. Reuertere et reduc tecum fratres tuos: et dominus faciet tecum misericordiam et veritatem: quod ostendisti gratiam et fidem. Et respondit ethai regi dicens. Viuit dominus et viuit dominus meus rex: quoniam in quocumque loco fueris dominus mi rex siue in morte siue in vita: ibi erit seruus tuus. Et ait dauid ethai. Veni et transi. Et transiuit ethai getheus et rex: et omnes viri qui cum eo erant: et reliqua multitudo. Quibus flebat voce magna et vniuersus populus transibat. Rex quoque transgrediebatur torrentem cedron: et cum eo populus incedebat contra viam oliue que respicit ad desertum. Venit autem sadoch sacerdos et vniuersi leuite cum eo portantes arcam federis dei: et deposuerunt arcam dei. Et ascendit ab iathar: donec expletus esset omnis populus qui egressus fuerat de ciuitate. Et dixit rex ad sadoch. Reporta arcam dei in urbem. Si inuenero gratiam in oculis domini: reducet

*Dauid signat Chy
Absalon fidem suam
quod dicitur in profeta
fuit in profeta
Absalon putrum
Dauid transgredere
vniuersi viri cum
torrentem cedron
& Chy vniuersi*

me **et** **ostendit** mihi eam **et** tabernaculum suum. Si autem dixerit mihi: non places: pisto sum: faciat quod bonum est coram se. **Et** dixit rex ad sadoch sacerdotem: **U**ides reuertere in ciuitate in pace: **et** achimanas filius tuus **et** ionathan filius abiathar duo filii vestri sint vobiscum. **Ecce** ego abscondar in capistris: donec veniat sermo a vobis indicans mihi. **Reportauerunt** ergo sadoch **et** abiathar arcam dei in hierusalem: **et** manserunt ibi. **Porro** dauid ascendebat cliuium oliuarum scandens **et** stans nudis pedibus: **et** icedes **et** opto capite. **S**z **et** omnis populus qui erat cum eo opto capite ascendebat plorans. **N**unciatum est autem dauid quod achitofel esset in coniuratione cum absalon. **D**ixit ergo dauid. **I**n fatua quod dicitur psalmi achitofel. **C**um ergo ascenderet dauid summum montem in quo adoraturus erat dominus: ecce occurrit ei chusi arachites scissa veste **et** terra pleno capite. **E**t dixit ei dauid. **S**i veneris mecum: eris mihi oneratus: si autem in ciuitate reuertaris **et** dixeris absalon: seruus tuus sum rex: patere me viuere sic fuit super patris tui sicero super tuum dissipabo consilium achitofel. **H**abes autem tecum sadoch **et** abiathar sacerdotes: **et** omne verbum quodcumque audieris in domo regis: indicabis sadoch **et** abiathar sacerdotibus. **S**unt enim cum eis duo filii eorum achimanas filius sadoch. **et** ionathan filius abiathar **et** mittetis per eos ad me omne verbum quod audieritis. **V**enite ergo chusi amico dauid in ciuitate: absalon qui ingressus est hierusalem **et** achitofel cum eo.

Quod dauid transisset paululum montis verticem: apparuit puer sibi miphiboseth in occursum eius cum duobus asinis qui onerati erant ducentis panibus. **et** cetum allegaturis vne passe. **et** septem massis palatarum. **et** duobus vtribus vini. **E**t dixit rex sibe: **Q**uid sibi voluit hec? **R**esponditque siba. **D**ne mi rex asini domesticis regis vt sedeant. **et** panes **et** palates ad vescendum pueris tuis. **v**inum autem vt bibat si quis defecerit in deserto. **E**t ait rex: **U**bi est filius domini tui? **R**esponditque siba regi. **R**emansit in hierusalem dicens. **H**odie restitit et mihi domus israel regnum patris mei. **E**t ait rex sibe: **Q**ua sint omnia que fuerunt miphiboseth. **D**ixitque siba. **P**ro vt inueniam gratiam coram te dne mi rex. **V**enit ergo rex dauid vsque babilon. **E**t ecce egrediebatur inde vir de cognatione domus saul nomine semei filius gera procedebatque egrediens **et** maledicebat mittebatque lapides contra dauid **et** contra vnium suos regis dauid. **O**is autem populus **et** vnium bellatores a dextro **et** a sinistro latere regis incedebant. **I**ta autem loquebatur semei cum malediceret regi. **E**gredere egredere vir sanguinum **et** vir belial. **R**eddidit tibi dominus vnium sanguinem domus saul. **q**uia inuasisti regnum pro eo. **et** dedit dominus regnum in

manu absalon filii tui. **et** ecce premunt te mala tua quoniam vir sanguinum es. **D**ixit autem abisai filius saruie regi. **Q**uare maledicit canis hic morturus domino meo regi? **V**ada **et** amputabo caput eius. **E**t ait rex: **Q**uid mihi **et** vobis est filii saruie? **D**imitte eum vt maledicat. **S**omnium enim precepit ei vt malediceret dauid. **E**t quis est qui audeat dicere quare sic fecerit. **E**t ait rex abisai **et** vnium seruis suis. **Ecce** filius meus qui egressus est de utero meo querit animam meam: quanto magis hic filius gemini maledicet mihi? **D**imitte eum vt maledicat iuxta preceptum domini si forte respiciat dominus afflictionem meam **et** reddat mihi dominus bonum pro maledictione hac hodierna. **A**mbulabat itaque dauid **et** socii eius per viam cum eo. **S**emei autem per iugum montis ex latere contra illum gradiebatur maledicens. **et** mittens lapides aduersum eum terramque spargens. **V**enit itaque rex dauid **et** vnium populus cum eo lassus **et** refocillati sunt ibi. **A**bsalon autem **et** omnis populus eius ingressi sunt hierusalem. **s**ed **et** achitofel cum eo. **C**um autem venisset chusi arachites amicus dauid ad absalon: locutus est ad eum. **S**alue rex. **s**alue rex. **A**d quem absalon. **H**ec est inquit gratia tua ad amicum tuum. **Q**uare non iuisti cum amico tuo? **R**esponditque chusi ad absalon. **R**equa quae: quia illi ero quem elegit dominus **et** omnis israel **et** vnium israel. **et** cum eo manebo. **S**z vt **et** hoc inferam. cui ego futurus sum. **R**one filio regis? **S**icut paruus pater tuo ita parebo **et** tibi. **D**ixit autem absalon ad achitofel. **I**nite consilium quid agere debeamus. **E**t ait achitofel ad absalon. **I**ngredere ad concubinas patris tui quas dimisit ad custodiendam domum vt cum audierit ois israel quod sedauerit premituum. **r**oborem tecum manus eorum. **R**etenderunt ergo absalon tabernaculum in solario. **i**ngressusque est ad concubinas patris sui coram vnium israel. **C**o filium autem achitofel quod dabat in diebus illis quasi si quis consuleret deum. **S**ic erat omne consilium achitofel. **et** cum esset cum dauid **et** cum esset cum absalon.

Dixit ergo achitofel ad absalon: **E**ligam mihi duodecim milia virorum **et** consurgens persequar dauid hac nocte **et** irruens super eum quippe qui lassus est **et** solutus manibus. **p**cutiam eum. **C**umque fugerit ois populus qui cum eo est. **p**cutiam regem desolatum. **et** reducam vnium populum quomodo vnus homo reuertitur solet. **A**nimum enim viri tu queri **et** ois populus erit in pace. **P**lacuitque sermo eius absalon **et** cunctis maioribus natu israel. **A**it autem absalon. **V**ocate chusi arachitem **et** audiam quod etiam ipse dicat. **C**umque venisset chusi ad absalon. **a**it absalon ad eum. **H**uius

cernendi s' monē locut' ē achitofel. Pacere de/
 beam' an nō: qd das p' filiū? Et dixit chusi ad
 absalon. Nō ē bonū p' filiū qd dedit achitofel
 hac vice. Et rursum intulit chusi: Tu nosti pa-
 trē tuū z viros q' cū eo sunt esse fortissimos et
 amaro aio: veluti si v' sa raptis catulis in sal-
 tu seuiat. Sed z pat' tu' vir bellator ē: nec mo-
 rabit' cū p'lo. Forsitan nunc latitat in foueis
 aut in vno q' voluerit loco: z cū ceciderit vn'
 q'libet in pncipio: audiet q'cūq' audierit: z di-
 cet. Facta est plaga in p'lo q' seq'bat' absalon.
 Fortissimus q'q' cui' cor est q' si leonis: pa-
 uore soluef. Scit em' omīs p'lus isrl' fortē esse
 patrē tuū: z robustos oēs q' cū eo sunt. Sz b'
 mihi videt' rectū esse cōsiliū. Lōgreget' ad te
 vnūsus p'lus isrl' a dan vsq' berfabee quasi
 arena mar' innumerabilis z tu eris in medio
 eorū: z irruemus sup eum in quocūq' loco i-
 uent' fuerit: z opiem' euz sic cadere solet ros
 sup terrā: z nō relinquem' de viris q' cum eo
 sunt nec vnū q'dē. Q' si verbē aliquā fuerit in-
 gressus: circūdabit oīs isrl' ciuitat' illi funes:
 z trahemus eam in torrentē vno repiāf nec
 calculus q'dē ex ea. Dixitq' absalon: z omnes
 viri isrl'. **M**eli' ē p' filiū chusi arachite consi-
 lio achitofel. **S**ni aut' nutu dissipatum est cō-
 siliū achitofel vtile vt induceret dñs sup ab-
 salon malū. Et ait chusi sadoch z abiathar sa-
 cerdotib'. **H**oc z hoc modo p' filiū dedit ach-
 tofel absalon z seniorib' israel: z ego tale z ta-
 le dedi p' filiū. **N**ūc g' mittite cito z nūciate da-
 uid dicētes. **N**emoz' nocte hac in cāpestri-
 bus deserti: sed absq' dilatione transgredere:
 ne forte absorbeat' rex: z oīs p'ls q' cum eo est
Jonathas aut' z achimaas stabāt iuxta fon-
 tem rogel. **A**būt ancilla z nūciauit eis z illi p'
 facti sunt vt referrēt ad regē dauid nūciū. **N**ō
 em' poterāt videre aut introire ciuitatem: vi-
 dit autē eos quidā puer z indicauit absalon:
Illi vno cito gradu ingressi sūt domū cuius/
 dam viri in bahurim q' habebat puteū in ve-
 stibulo suo: z descēderūt in eū. **T**ulit aut' mu-
 lier: z expādīt velamē sup os putei q' si siccās
 pūfanas z sic latuit res. **L**ūq' venissent serui
 absalon in domū ad mulierē dixerūt. **A**bi est
 achimaas z ionathas. **E**t respōdit eis mulier.
Trāsierūt festināf gustata paululū aq'. **E**t hi
 q' q'rebāt cū nō repissent: reūsi sunt in hielim.
Lūq' abissent: ascēderūt illi de puteo z p'gen-
 tes nūciauerūt regi dauid: z dixerūt. **S**urgi-
 te z trāsire cito fluuiū qm' huiusmodi dedit
 p' filiū cōtra vos achitofel. **S**urrexit g' dauid
 z oīs p'ls q' cū eo erat z trāsierūt iordanē do-
 nec diluisceret anq' denudaret' verbū z nec
 vn' q'dē residū' fuit q' nō trāsiret fluuiū. **P**or-
 ro achitofel videns q' nō fuisset factū p' filiū

sub: strauit asiuū suū: surrexitq' z abijt in do-
 mū suā z in ciuitatē suā z disposita domo sua
 suspēdio interijt: z sepult' ē in sepulcro patr'
 sui. **D**auid aut' venit in castra: z absalon tran-
 sijt iordanē ipse z oēs viri isrl' cū eo. **A**masam
 vno p'stituit absalon pro ioab sup exercitum.
Amasa aut' erat fili' viri q' vocabat' iethra de
 diezreli q' ingressus ē ad abigail filiā naas so-
 rozē saruie q' fuit m'r ioab. **E**t castrametat' est
 isrl' cū absalon i tra galaad. **L**ūq' venisset dō
 i castra: sobi fili' naas de rabath filioz amon
 z machir fili' amihel de lodabar: z berzellai
 galaadites de rogelim obtulerūt ei stratoria
 z tapetia z vasa fictilia: frumētū z hordeū z
 farinā z polentā z fabā z lentē z frixū oleo ci-
 cer z mel: z butyrū: oues z pingues vitulos
 dederuntq' dauid z p'lo q' cum eo erat ad ve-
 scendū. **S**uspicati em' sunt p'lm fame z siti fa-
 tigare in deserto. XVIII

Item p' siderato dauid p'lo suo consti-
 tuit sup eos tribunos z centuriones
 z dedit p'li tertiā ptē sub manu ioab:
 z tertiā ptē sub manu abisai fili' saruie fratris
 ioab: z etiā ptē sub manu ethai q' erat d' geth.
Dixitq' rex ad p'lm. **E**grediar z ego vob' i
 scū. **E**t rēdit p'ls. **N**ō exibis. **S**ine em' fugel-
 rim' nō magno ope ad eos d' nob' ptinebit: si
 ue media ps ceciderit e nob' nō satis curabūt
 q' tu vn' sol' p' decē milib' cōputari. **M**eli-
 us ē igit' vt sis nob' in vrbe p' sidio. **A**d q's rex
 ait. **Q**d vob' videt' rectū b' faciā. **S**tenit g' rex
 iuxta portaz. **E**grediebaturq' p'ls p' turmas
 suas centeni z milleni. **E**t precepit rex ioab
 z abisai z ethai dicens. **S**eruate mihi puerū
 absalon. **E**t omīs p'lus audiebat pncipientem
 regem cūctis pncipib' p' absalon. **I**taq' egres-
 sus est p'ls in cāpū p'tra isrl' z factū est p'lium
 in saltu effraim. **E**t cesus est ibi populus isra-
 el ab exercitu dauid: factaq' ē plaga magna i
 die illa viginti milium. **F**uit autē ibi p'lium
 dispsum sup faciem oīs terre: z multo plures
 erant quos saltus consumplerat de p'lo q' hi
 quos vorauerat gladi' in die illa. **A**ccidit au-
 tē vt occurreret absalon fuis dauid sedēs in
 mulo. **L**ūq' ingressus fuisset mulus sub' con-
 densam quercū z magnam: adhesit caput ei'
 quercui: z illo suspēso inter celū z terrā mu-
 lus cui infederat p'transiuit. **V**idit autē hoc
 quispiam: z nūciauit ioab dicens. **V**idi ab-
 lon pendere de quercu. **E**t ait ioab viro q' nū-
 ciauerat ei. **S**i vidisti quare nō cōfodisti eū
 cum terra: z ego dedissem tibi decem argenti-
 ficos z vnū balthēū. **Q**ui dixit ad ioab. **S**i
 appenderes in manibus meis mille argente-
 os: nequa q' mitterem manū meā in filiū regis
Audientib' em' nobis p'cepit rex tibi z abisai

et habet dicēs. Custodite mihi puerū absalon
 S3 et si fecissem contra aiā meā audacē nequē
 h regē latē potuisset et tu stares ex adūso. Et
 ait ioab. Nō sic tu vis h aggrediar eū corā te
 Tulit g̃ ioab tres lāceas i manu sua et infixit
 eas in corde absalon. Cūq; adhuc palpitaret
 herēs in quercu: cucurrerūt decē iuuenes ar
 migeri ioab: et pcutiētes interfecerūt eū. Ceci
 nit autē ioab buccina et retinuit pplm ne perse
 qret fugientē isrl: volēs p̄cere multitudini. Et
 tulerūt absalon et piecerūt eū in saltu in foue
 am grādē et cōportauerūt sup eū aceruū lap
 dū magnū nimis. Dis autē isrl fugit in tabna
 cula sua. Porro absalon erexerat sibi cuz ad
 huc viueret titulū q̄ ēi valle regi. Dixerat em̄
 Nō habeo filiū et h erit monumentū nois mei
 vocauitq; titulu3 noie suo et appellat manus
 absalon vsq; ad hāc diē. Achimas autē filius
 sadoch ait. Currā et nūciabo regi: qz iudiciū
 fecerit ei de? de manu inimicorū ei?. Ad quē
 ioab dixit. Nō erit nūci? in hac die: s̄ nunciab
 in alia. Hodie nolo tenūciare. Fili? em̄ regi ē
 mortu? Et ait ioab chusi. Vade et nūcia regi
 que vidisti. Adorauit chusi ioab: et cucurrit.
 Rursus autē achimaas fili? sadoch dixit ad
 ioab. Quid impedit si etiā ego curro p? chusi
 Dixitq; ei ioab. Quid vis currere fili mi. Ve
 ni huc. Nō eris boni nūci? baiul?. Qui r̄ndit
 Quid em̄ si cucurrero? Et ait ei. Curre. Cur
 rens g̃ achimaas p viā cōpendij trāsiuit chu
 si. Dauid autē sedebat inf̄ duas portas. Spe
 culator? nō q̄ erat in fastigio porte sup murū
 eleuās oculos vidit hoīem currentē solum et
 exclamās indicauit regi. Dixitq; rex. Si so
 lus ē: bon? ē nūci? in ore ei?. Properate autē
 illo et accedente propius vidit speculator? ho
 minē alterū currentē: et vociferās in culmine
 ait. Apparet mihi alter hō: currēs sol?. Dixit
 q; rex. Et iste bon? ē nūci?. Speculator autē
 cōtemploz ait cursum poris q̄si cursum achi
 maas filij sadoch. Et ait rex. Vir bon? ē et nū
 ciū portās bonū venit. Clamās autē achima
 as dixit ad regē. Salue rex. Et adorās regez
 corā eo p̄n? in terrā ait. B̄ndict? dñs de? tu?
 q̄ cōclusit hoies q̄ leuauerūt man? suas p̄tra
 dñm meuz regē. Et ait rex. Est ne pax puero
 absalon? Dixitq; achimaas. Vidi tumultū
 magnū cū mitteret ioab fu? tu? o rex me fuū
 tuū nescio aliud. Ad quē rex: trāsi ait. et sta h
 Cūq; ille trāsisset et staret: apparuit chusi. Et
 veniēs ait. Bonū apporto nūciū dñe mi rex.
 Iudicauit em̄ pte dñs hodie de manu oim
 q̄ surrexerūt p̄tra te. Dixit autē rex ad chusi.
 Est ne pax puero absalon? Cui r̄ndēs chusi:
 fiāt in q̄t sic puer inimici dñi mei regi: et vniū
 si q̄ plurgūt adūsus eū in malū. Cōtristatus

itaq; rex: ascendit cenacu? porte et fleuit. Et
 sic loquebat vadēs. Fili mi absalon: absalon
 fili mi. Quis mihi tribuat vt ego moriar pte
 Absalon fili mi: fili mi absalon. XIX

Nunciatū ē autē ioab q; rex fletet et lu
 geret filiū suū: et versa ē victoria in lu
 ctū in die illa oim̄ iplo. Audiuit enim
 plus in die illa dici dolet rex sup filio suo. Et
 declinauit plus in die illa ingredi ciuitatem
 quō declinare solet plus x̄sus et fugiēs de p̄
 lio. Porro rex opuit caput suuz: et clamabat
 voce magna. Fili mi absalon: absalon fili mi.
 Ingressus g̃ ioab ad regē in domū dixit. Cō
 fudisti hodie vult? oim̄ fuozū tuozū q̄ saluā
 fecerūt aiā tuā: et aiā filiozū tuozū et filiaz
 tuarū: et aiā vxoz tuarū et aiā p̄cubinaz
 tuarū. Diligis odiētes te et odio habes dili
 gentes te. Et ostēdisti hodie: qz nō curas de
 ducib? tuis et de suis tuis: et ne cognoui mo
 do: quia si absalon viueret et oēs nos occubu
 issemus: tūc placeret tibi. Nū igit surge et p
 cede: et alloquēs satis fac suis tuis. Juro em̄
 tibi p̄ dñm q; si nō exieris: ne vn? quidem re
 mansurus sit tecum nocte hac: et peius erit h
 tibi q̄ om̄ia mala que venerūt sup te ab ado
 lescentia tua vsq; in p̄ns. Surrexit ergo rex
 et sedit in porta. Et omni iplo nunciatū est q; rex
 sederet in porta. Venitq; vniūsa multitu
 do corā rege: israel autē fugit i tabernac̄la sua.
 Om̄is quoq; pls certabat in cunctis tribu
 bus israel dicens. Rex liberauit nos de ma
 nu inimico x̄ n̄rozū: ipse saluauit nos de ma
 nu philistinorū: et nūc fugit de terra pp̄ ab
 salon. Absalon autē quē vixim? sup nos mor
 tuus ē in bello. Usq; quo siletis: et nō reduci
 tis regem? Et p̄siliū toti? israel venit ad regē
 Rex vero dauid misit ad sadoch et abiathar
 sacerdotes dicēs. Loquimini ad maiores na
 tu iuda dicentes. Cur venit nouissimi ad re
 ducendum regē in domū suā? Sermo autem
 om̄is isrl̄ peruenerat ad regem in domo eius
 quia dixerat rex. Hec dicetis ad pplm. Frēs
 mei vos: os meū et caro mea vos. Quare no
 nouissimi reducit regē? Et amase dicite. Nō
 ne os meū es et caro mea: Hec faciat mihi de
 us et hec addat: si nō magister militie fueri co
 ram me omni tempore pro ioab. Et inclinauit
 cor oim̄ virozū iuda quasi viri vnius. Mise
 runtq; ad regem dicētes. Reuere tu et om
 nes serui tui. Et reuersus est rex. Et venit vs
 q; ad iordanem. Et omnis iuda venit vsq; in
 galgala: vt occurreret regi et traduceret eum
 iordanem. Festinauit autem semei filius ge
 ra filij gemini de baburim: et descēdit cū viris
 iuda in occursum regis dauid cū mille viris
 b̄niamin et siba puer de domo saul et quinde

cum filiis eius ac viginti serui erant cum eo. Et frumpetes iordanem ante regem transierunt vada ut traducerent domum regis et facerent iussionem eius. Semei autem filius gera prostratus coram rege cum iam transisset iordanem: dixit ad eum. Ne reputes mihi domine mihi iniquitatem neque memineris iniuriarum tui in die que egressus es domine mi rex de hierusalē neque ponas rex in corde tuo. Agnosco enim tuum partem meam: et idcirco hodie prope me veni de omni domo ioseph descendens in occursum domini mei regis. Respondens vero abisai filius saruie dixit. Numquid pro his verbis non occides semei qui maledixit christo domini mini. Et ait dauid. Quid mihi et vobis filiis saruie. Cur efficitur mihi hodie in sathan. Ergo ne hodie interficietur vir in israel. An ignoras hodie me factum regem super israel. Et ait rex semei. Non morieris. Juravitque ei. Miphiboseth quoque filius saul descendit in occursum regis illotis pedibus et in tonsa barba: vestesque suas non lauauerat a die que egressus fuerat rex usque ad diem reuersionis eius in pace. Cumque occurrisset regi dixit ei rex. Quare non venisti mecum miphiboseth. Et respondens ait. Domine mi rex seruus meus contempsit me. Dixitque ei: ego famulus tuus ut sterneret mihi asinum et ascendens abirem cum rege. Claudus enim sum tuus. Insuper et accusauit me seruus tuus ad te dominum meum regem. Tu autem domine mi rex sicut angelus dei es: fac quod placitum est tibi. Neque enim fuit domus patris mei nisi morti obnoxia domino meo regi: tu autem posuisti me seruus tuum inter conuiuas mensae tuae. Quid ergo habeo iuste querere: aut quid possum ultra vociferari ad regem. Ait autem ei rex. Quid ultra loqueris. Fixum est quod locutus sum. Tu et siba diuidite possessiones. Responditque miphiboseth regi. Etiam cuncta accipiat postquam reuersus est dominus meus rex pacificus in domum suam. Berzellai quoque galaadites senex valde descendens de rogelim traduxit regem iordanem paratus etiam ultra fluuium persequi eum. Erat autem berzellai galaadites senex valde. octogenarius: et ipse praebeuit alimentum regi cum moraretur in castris. Fuit quippe vir diues nimis. Dixit itaque rex ad berzellai. Veni mecum ut refectas secum in hierusalem. Et ait berzellai ad regem. Quot sunt dies annorum vite mee: ut ascendam cum rege in hierusalem. Octogenarius sum hodie. Numquid vigent sensus mei ad discernendum suauem vel amarum: aut delectare potest seruus tuus cibis aut potus: vel audire possum ultra vocem cantorum atque cantatricum. Quare seruus tuus sit oneri domino meo regi. Paululum prope dam famulum tuum ad iordanem tecum. Non indigeo hac vicissitudine: sed obsecro ut reuertar seruus tuus in mortem in ciuitate mea: et sepeliar iuxta sepul-

crum patris mei et matris mee. Est autem seruus tuus chamaa ipse vadat tecum domine mi rex: et fac ei quicquid bonum tibi videbitur. Dixit itaque ei rex. Necum transeat chamaa et ego faciam ei quicquid quid tibi placuerit: et omne quod petieris a me impetrabis. Cumque transisset vniuersus populus et rex iordanem restitit et osculatus est rex berzellai et benedixit ei: et ille reuersus est in locum suum. Transiit ergo rex in galgalā et chamaa cum eo. Dies autem populus iuda traduxerat regem: et media tantum pars affuerat de populo israel. Itaque omnes viri israel concurrerunt ad regem dixerunt ei. Quare te furati sunt fratres nostri viri iuda: et traduxerunt regem ad domum eius iordanem: omnesque viros dauid cum eo. Et respondit omnis vir iuda ad viros israel. Quia mihi prior est rex. Cur irasceris super hac re. Numquid comedimus aliquid ex rege: aut munera nobis data sunt. Et respondit vir israel ad viros iuda et ait. Decem partibus maior ego sum apud regem: magisque ad me pertinet dauid quam ad te. Cur fecisti mihi iniuriam: et non mihi nuntiatum est prope ut reducerem regem meum. Durius autem ruderunt viri iuda viris israel. XX

Accidit quoque ut ibi esset vir belial nomine siba filius bochzi vir gemineus et cecinit buccina: et ait. non est nobis pars in dauid neque hereditas in filio isai. Reuerte re in tabernacula tua vir israel. Et sepatus est omnis israel a dauid: secutusque est siba filium bochzi. Viri autem iuda adhaeserunt regi suo a iordane usque ad hierusalem. Cumque venisset rex in domum suam in hierusalē tulit decem mulieres concubinas suas quas dereliquerat ad custodiendam domum: et tradidit eas in custodiam alimentum eis praebens. Et non est ingressus ad eas sed erat clausus usque in diem mortis suae in viduitate viuens. Dixit autem rex amase. Aduoca mihi omnes viros iuda in die tertium: et tu adesto praesens. Abiit ergo amasa ut vocaret iudam et moratus est iuxta placitum quod ei constituerat rex. Ait autem dauid ad abisai. Nunc magis afflicturus est nos siba filius bochzi quam absalon. Tolle ergo seruos domini tui et persequere eum: ne forte inueniat ciuitates munitas et effugiat nos. Egressi sunt ergo cum eo viri ioab cerethi quoque et selethi: et omnes robusti exierunt de hierusalē ad persequendum siba filium bochzi. Cumque illi essent iuxta lapidem grande qui est in gabaon: amasa veniens occurrit eis. Porro ioab vestitus erat tunica stricta ad mensuram habitus sui et desuper accinctus gladio dependente usque ad ilia in vagina qui fabricatus leui motu egredi poterat et percute re. Dixit itaque ioab ad amasam. Saluum me frater. Et tenuit manu dexteram manum amase quasi osculans eum. Porro amasa non obser-

Regum

uauit gladium quē habebat ioab. Qui percussit eum in latere et effudit intestina ei⁹ in terrā et mortuus est: nec secundum vulnus apposuit. Ioab autē et abisai frater eius persecuti sunt siba filium bochzi. Interea quidam viri cum steterent iuxta cadaver amase et socijs ioab dixerunt. **E**cce quod est voluit pro ioab comes dauid. Amasa autē conspersus sanguine iacebat in media via. Vidit hoc quidam vir qui subsisteret omnis populus ad videndum eum et amouit amasan de via in agrum: opuitque eum vestimento ne subsisterent transseuntes propter eum. Amoto ergo illo de via transibat omnis vir sequens ioab ad presequendum siba filium bochzi. Porro ille transierat pro omnes tribus israel usque in abelam et in bethmacham: omnesque viri electi congregati fuerant ad eum. Venerunt itaque et oppugnabant eum in abela et in bethmacham: et circumdederunt munitionibus ciuitatem et obsessa est urbs. Omnis autē turba que erat cum ioab moliebatur destruere muros. Et exclamauit mulier sapiens de ciuitate. Audite audite. dicite ioab: appropinqua huc et loquar tecum. Qui cum accessisset ad eam ait illi. Tu es ioab? Et ille respondit. Ego. Ad quem sic locuta est. Audi sermones ancille tue. Qui respondit. Audio. Rursumque illa sermo inquit dicebat in veteri puerbio. Qui interrogant interrogent in abela et sic proficiebant. Nonne ego sum que respondeo veritatem in israel: et tu queris subuertere ciuitatem et euertere matrem in israel. Quare precipitas hereditatem domini? Respondensque ioab ait. Absit absit haec a me: non precipito neque demolior. Nonne sic habet res. Sed homo de monte effraim siba filius bochzi cognomine leuauit manum suam contra regem dauid. Tradite illum solum: et recedemus a ciuitate. Et ait mulier ad ioab. Ecce caput eius mitte ad te per murum. Ingressa est ergo ad omnem populum: et locuta est eis sapienter. Qui abscisum caput sibe filij bochzi piecerunt ad ioab. Et ille cecinit tuba: et recesserunt ab urbe vnusquisque in tabernacula sua. Ioab autē reuersus est hierusalem ad regem. Fuit ergo ioab super omnem exercitum israel: banaias autē filius ioiade super ceretheos et seletheos: aduram vero super tributa. Porro iosaphat filius achilud a commentarijs. Siba autē scriba: sadoch vero et abiathar sacerdotes hierusalem autem hiraites erat sacerdos dauid.

Acta est quoque XXI
fames in diebus dauid tribus annis iugiter. Et consuluit dauid oraculum domini: dixitque dominus. Propter saul et domum eius sanguinum quia occidit gabaonitas. Vocatis ergo gabaonitis rex: dixit ad eos. Porro gabaonites non erant de filijs israel sed reliquie amorreorum. Filij quippe israel iurauerant eis: et volu-

it saul percutere eos zelo quasi pro filijs israel et iuda. Dixit ergo dauid ad gabaonitas. Quid faciam vobis: et quod erit vestri piaculum ut benedicatis hereditati domini. Dixeruntque ei gabaonites. Non est nobis super argento et auro questio sed contra saul et contra domum eius neque volumus ut interficiatur homo de israel. Ad quos rex ait. Quid ergo vultis ut faciam vobis? Qui dixerunt regi. Virum qui attriuit nos et oppressit inique ita delere debemus ut nec vnus quidem residuus sit de stirpe eius in cunctis finibus israel. Veni nobis septem viri de filijs eius ut crucifigamus eos domino in gabaon saul quondam electi domini. Et ait rex. Ego dabo precipitque rex miphiboseth filio ionathe filij saul propter iusiurandum quod fuit inter dauid et ionathan filium saul. Tulit itaque rex duos filios resphe filie abia: quos pepit saul armoi et miphiboseth: et quatuor filios michol filie saul quos genuerat hadrieli filio berzellai qui fuit de molathi: et dedit eos in manum gabaonitarum qui crucifixerunt eos in monte coram domino. Et ceciderunt hi septem simul occisi in diebus messis prime: incipiente messione hordei. Tollens autem resphe filia abia cilitium substravit sibi supra petram ab initio messis donec stillaret aqua super eos de celo et non dimisit aues lacerare eos pro die neque bestias pro nocte. Et nunciata sunt dauid que fecerat resphe filia abia concubina saul. Et abiit dauid et tulit ossa saul et ossa ionathe filij eius a viris iabes galad qui furati erant ea de platea bethsan in qua suspenderat eos philistinum cum interfecissent saul in gelboe: et sportauit inde ossa saul et ossa ionathe filij eius: et colligentes ossa eorum qui affixi fuerant: sepelierunt ea cum ossibus saul et ionathe filij eius in terra beniamin in latere in sepulcro cis patris eius. Feceruntque omnia que preceperat rex et repropitiatus est deus terre post hec. Factum est autem rursum prelium philistinorum aduersum israel et descendit dauid et serui eius cum eo: et pugnant contra philistinum. Deficiente autem dauid iesbidenob qui fuit de genere arafa cuius ferrum haste trecentas uncias appendebat: et accinctus erat ense nouo nisius est percutere dauid: proserioque ei fuit abisai filius saruie et percussit philisteum interfecit. Tunc iurauerunt viri dauid dicentes. In non egredieris nobiscum in bellum ne extinguas lucernam israel. Secundum quoque fuit bellum in gob contra philisteos. Tunc percussit sobochai de vsathi: zaph de stirpe arafa de genere gigantum. Tertium quoque fuit bellum in gob contra philisteos in quo percussit adeodath filius salt polymitari bethleemites goliath getheum cuius hastile haste erat quasi liciatorum trecentium

Quartū bellū fuit in geth in quo vir fuit ex /
cellus q̄ senos in manib⁹ pedibusq̄ habebat
digitos. id ē. vigintiq̄tuor: et erat de origine
arafa: et blasphemauit isrl̄. Percussit autē euz
ionathas filius sammaa fratris dauid. Ibi q̄-
tuor nati sunt de arafa in geth: et ceciderūt in
manu dauid et seruorū eius. XXII

Locutus ē autē dauid dño vba carmi-
nis hui⁹: in die q̄ liberauit eū dñs de
manu oim inimicorū suorū: et de ma-
nu saul. Et ait. Dñs petra mea et robur meū
et saluator meus. Deus dñs fortis meus: spe-
rabo in eum. Scutum meum et cornu salutis
mee: eleuator meus: et refugium meum: salua-
tor meus. de iniquitate liberabis me. Lauda-
bilem inuocabo dñm: et ab inimicis meis sal-
uus ero. Quia circūdederūt me cōtritiōes mor-
tis: torrētes belial terruerūt me. Funes infe-
ri circūdederūt me: p̄uenerūt me laquei mor-
tis. In tribulatione mea inuocabo dñm et ad
deū meū clamabo. Et exaudiet de templo scō
suo vocē meā: et clamor me⁹ veniet ad aures
eius. Cōmota est et p̄tremuit terra: fundamē-
ta montiū cōcussa sunt et cōquassata: qm̄ ira-
tus ē eis. Ascēdit fum⁹ de narib⁹ ei⁹: et ignis
de ore eius volauit: carbones succēsi sunt ab
eo. Et inclinauit celos et descēdit et caligo s̄b pe-
dib⁹ ei⁹. Et ascēdit sup cherubin et volauit: et
lapsus ē sup pēnas vēti. Posuit tenebras in
circūtu suo latibulū: cribas aquas de nubi-
bus celorū. Pre fulgore in cōspectu eius nu-
bes: succēsi sunt carbones ignis. Tonabit de
celo dñs et excelsus dabit vocē suā. Misit sa-
gittas suas et dissipauit eos: fulgura et p̄sum-
psit eos. Et apparuerunt effusionēs maris et
reuelata sunt fundamēta orbis ab increpatio-
ne dñi: ab inspiratione spūs furoris ei⁹. Mi-
sit de celo et assumpsit me: et traxit me de aq̄s
multis. Liberauit me ab inimico meo poten-
tissimo: et ab his q̄ oderāt me: qm̄ robustiores
me erāt. Preuenit me in die afflictionis mee:
et factus ē dñs firmamētū meū. Et eduxit me
in latitudinē liberauit me: quia complacui ei
Retribuet mihi dñs s̄m iusticiā meam et s̄m
mundiciam manuum mearum reddet mihi.
Quia custodiui vias dñi: et nō egi ipie a deo
meo. Omnia em̄ iudicia eius in cōspectu meo
et p̄cepta eius nō amouia me. Etero p̄fectus
corā eo: et custodiā me ab iniquitate mea. Et
restituēt mihi dñs s̄m iusticiā meā: et s̄m iū-
diciā manū mearū in cōspectu oculorū suo-
rum. Cum sancto sanct⁹ eris: et cū robusto p̄-
fectus. Et cū electo elect⁹ eris: et cū p̄iso puer-
teris. Et p̄lm̄ paupem saluum facies: oculis
tuis excelsos humiliabis. Quia tu lucerna
mea dñe: et tu dñe illuminabis tenebras me-

ns. In te em̄ currā accinct⁹: in deo meo tran-
siliā murū. De⁹ immaculata via eius: eloquiū
dñi igne examinatū: scutū ē oim sperantiū in
se. Quis ē de⁹ p̄ter dñm et q̄s deus fortis pre-
ter deū n̄m. Deus q̄ accinxit me fortitudine
et cōplanauit p̄fectā viā meā. Loquans pe-
des meos ceruis: et sup excelsa mea statuens
me. Docēs man⁹ meas ad plium: et cōponēs
quasi arcū ereum brachia mea. Bedisti mihi
clypeū salutis tue: et mansuetudo mea multi-
plicauit me. Dilatabis gressus meos subtus
me: et nō deficient tali mei. Persequer̄ inimicos
meos et cōterā: et nō cōuertar donec cōsumaz
eos. Cōsumā eos et confringā vt nō p̄surgāt
cadent sub pedibus meis. Accinxisti me for-
titudine ad plium incuruasti resistētes mihi
subtus me. Inimicos meos dedisti mihi doz-
sum: odientes me: et dispdam eos. Clamabūt
et nō erit q̄ saluet: ad dñm et nō exaudiet eos.
Delebo eos vt puluerē terre: quasi lutuz pla-
tearū cōminuā eos atq̄ confringā. Saluabis
me a contradictionib⁹ ppli mei: custodies me
in caput gentiū. populus quem ignoro serui-
et mihi: Filij alieni resistēt mihi: auditu aur̄
obedient mihi. Filij alieni defluerunt: et cō-
trahent in angustijs suis. Cuius dñs et b̄ndi-
ctus deus meus: et exaltabit de⁹ fortis salutis
mee. Deus q̄ das vindictas mihi: et deiciet
p̄los sub me. Qui educis me ab inimicis me-
is: et a resistētib⁹ mihi cleuas me a viro iniq̄
liberabis me. Propterea p̄stebor tibi dñe in
gentibus et nomini tuo cātabo Magnificās
salutes regis sui: et faciēs misericordiā christo
suo dauid: et semini eius in sempiternum.

Hec autē sunt verba XXIII
nouissima que dixit dauid filius isai.
Dixit vir cui cōstitutū est de christo
dei iacob: egregi⁹ psaltes isrl̄. Spūs dñi locu-
tus est p̄ me: et sermo ei⁹ p̄ linguā meā. Dixit
De⁹ isrl̄ mihi locut⁹ ē fortis isrl̄. Dñator ho-
minū iustus: dñator i timore dei. Sic lux au-
rore oriente sole mane absq̄ nubib⁹ rutilat: et
sicut pluuij germinat herba de terra. Rectā-
ta est dom⁹ mea ap̄ deū vt pacū eternū inti-
ret mecū firmū in oimib⁹ atq̄ munitū. Cūcta
em̄ sal⁹ mea et ois volūtas: nec ē quicq̄ ex eo
qd̄ nō germinet. Preuaricatores autē q̄si sp̄i-
ne euellent vniuersi: q̄ non tollunt manibus
Et si q̄s tangere voluerit eas armabit ferro
et ligno lanceato: igne q̄ succense cōburentur
vsq̄ ad nihilū. Hec noia fortium dauid. Ba-
uid sedens in cathedra sapiētissim⁹ p̄nceps i-
ter tres. Ipe ē q̄si tenerrim⁹ ligni x̄mici: q̄
octingētos infecit ipetu vno Post hūc elea-
zar fili⁹ patru ei⁹ aboites inf̄ tres fortes qui
erāt cū dō qm̄ exprobrauer̄ philistij: et p̄gre-

Regum

gati sunt illuc in plium. Cūq; ascēdissent filij
isrl: ipse stetit ⁊ percussit philisteos: donec defi-
ceret manus eius: ⁊ obzigesceret cū gladio. Fe-
citq; dñs salutē magnā in die illa: ⁊ pl's q; fu-
gerat reūsus ē ad cesorū spolia detrahēda. Et
post hūc semmaa fili' agge de arari. Et ⁊ gre-
gati sunt philistij in statione. Erat q̄pe ibi
ager lente plenus. Cūq; fugisset pl's a facie
philistij stetit in medio agri ⁊ tut' est eum.
Percussitq; philisteos: ⁊ fecit dñs salutē ma-
gnam. Necnō ⁊ añ descenderāt tres q̄ erant
p̄ncipes inē triginta: ⁊ venerāt tpe messis ad
dauid in speluncā odollā. Castra aut̄ philisti-
nozū erāt posita in valle gigantū: ⁊ dō erat in
psidio: porro statio philistiozū tūc erat i beth-
leē. Desiderauit ḡ dō a quā de lacu: ⁊ ait. Si
q̄s mihi daret potū aque de cisterna: que ē
in bethleē: iuxta portā. Irruperūt ergo tres
fortes castra philistiozū: ⁊ hauserunt aquā
de cisterna bethleē: q̄ erat iuxta portā: ⁊ attu-
lerūt ad dauid. At ille noluit bibere: sed liba-
uit eam dño dicēs. Propic' sit mihi dñs: ne
faciam hoc. Nū sanguinē hoim istozū qui p̄-
fecti sunt: ⁊ aiarū piculū bibam? Noluit ḡ bi-
bere. Hec fecerūt tres robustissimi. Abisai q̄s
frater ioab fili' saruie: p̄nceps erat de trib'.
Ipe ē q̄ leuauit hastā suā: p̄tra trecentos q̄s
infecit: noiat' in trib', ⁊ inter tres nobilioz':
eratq; eozū p̄nceps: sed vsq; ad tres p̄mos nō
puenerat. Et banaias fili' ioiade viri fortissi-
mi magnozū operum de capseel. Ipe percussit
duos leones moab: ⁊ ipse descendit ⁊ percussit
leonem in media cisterna in dieb' niuis. Ipe
quoq; interfecit virū egyptiū: virum dignuz
spectaculo: hñtē in manu hastā. Itaq; cū de-
scendisset ad eū in yga: vi extorsit hastam de
manu egyptij: ⁊ infecit eū hasta sua. Hec fe-
cit banaias fili' ioiade. Et ipse noiat' inē tres
robustos: q̄ erāt inē triginta nobiliores: vex-
tū vsq; ad tres nō puenerat. Fecitq; eum sibi
dauid auriculariū a secreto. Ababel frater io-
ab: inē triginta. Eleanā fili' patru' ei' de beth-
leem. Semma de arari. Elicha de arodi. He-
les de phalti. Hira fili' acces de thecua. Ab-
ieser de anathot. Abobonnai de ysari. Sel-
mon aboites. Acharai netophatites. E-
leph fili' baana: ⁊ ipse netophatites. Itai fili'
ribai: de gebeeth filioz' bentami. Banai pha-
ratōites. Heldai de tozrēte gaas. Albialbon
arbatites. Azmauet de beromi. Eliaba de
salboni. Filij israhel: ionathā: naran: sēma de
ozodi. Haiam fili' sarar arothites. Elifeleth
filius aasbai filij maachati. Heliā fili' achito-
fel gelonites. Esrai de carmelo. Sarai de ar-
bi. Jgaal fili' nathan: de soba. Bonni ⁊ gad-
di. Selech de āmoni. Naarai berothites ar-

miger ioab filij Saruie. Hira hierites. Sa-
reb: ⁊ ipse hierites. Arias ethe'. Dēs trigin-
ta septem. XXIII

Et addidit furor dñi irasci p̄tra israel
cōmouitq; dauid in eis dicētē ad io-
ab. Uadenumera isrl ⁊ iudā: dixitq;
rex ad ioab p̄ncipē exercitus sui. Perambu-
la omnes trib' israel a dan vsq; bersabee: ⁊ nu-
mera pl'm: vt sciam numerum eius. Dixitq;
ioab regi. Adaugeat dñs de' tu' ad populū
tuū quāt' nūc ē: iterūq; centuplicet in cōspe-
ctu dñi mei regis. Sed qd sibi dñs meus rex
vult in re huiuscemodi: Obtinuit aut̄ sermo
regis verba ioab: ⁊ p̄ncipum exercit'. Egre-
susq; ē ioab ⁊ p̄ncipes militū a facie regis: vt
numerarēt pl'm isrl. Cūq; p̄trāsissent iorda-
nem: venerūt in aroer ad dexterā yrbis q̄ est
in valle gad: ⁊ p̄ iazer trāsierunt in galaad: et
in terrā inferiorē hodsi: ⁊ venerunt in dan sil-
uestria. Circūeuntēsq; iuxta sydonē trāsierūt
p̄p̄menia tyri ⁊ omnē terrā euei ⁊ chananei
venerūtq; ad meridiē iuda in bersabee: ⁊ lu-
strata vniūsa terra affuerūt post nouē mēses
⁊ viginti dies in hierusalem. Dedit ergo ioab
numerū descriptionis pl'i regi. Et inuēta sunt
de isrl octingenta milia virozū fortium q̄ edu-
cerēt gladiū ⁊ de iuda quingēta milia pugna-
tozū. Percussit aut̄ cor dauid eum postq; nu-
merat' est pl's. Et dixit dauid ad dñm. Pec-
caui valde in hoc facto: sed p̄cor dñe vt trās-
feras iniquitatē serui tuī quia stulte egi nimis.
Surrexit itaq; dauid mane: ⁊ fmo dñi fact'
est ad gad p̄phetā ⁊ videntem dauid dicens
Uade ⁊ loquere ad dauid. Hec dicit domin'
Triū tibi dabit optio: elige vnū qd volueris
ex his vt faciā tibi. Cūq; venisset gad ad dō
nūciauit ei dicēs. Aut septē ānis vēiet tibi fa-
mes in terra tua: aut trib' mēsi bus fugies ad
ūsarios tuos: ⁊ illi te p̄sequēt: aut certe trib'
dieb' erit pestilētia i fra tua. Nūc ḡ delibera
⁊ vide quē respondeā ei q̄ me misit sermonem.
Dixit aut̄ dauid ad gad. Loartoz nimis: sed
melius ē vt incidā in man' dñi: multe em̄ mi-
sericordie eius sunt: q̄ in manus hoim. Im-
misitq; dñs pestilētiā in isrl: ⁊ mane vsq; ad
tps cōstitutū: ⁊ mortui sunt ex plo a dan vs-
q; bersabee septuaginta milia virozū. Cūq;
extendisset manū suā angelus dñi sup hierlm
vt disperderet eā: miseratus est dñs sup afflictū
one: ⁊ ait angelo p̄cutiētī pl'm. Sufficit nunc
cōtine manū tuā. Erat aut̄ angelus dñi iuxta
aream areuna iebusei. Dixitq; dauid ad do-
minū: cum vidisset angelum cedentē populū
Ego sum qui peccaui ⁊ ego inique egi: isti q̄
oues sunt quid fecerūt. Vertat' obsecro ma-
nus tua contra me ⁊ contra domum p̄ris mei

Venit autē gad ppheta ad dauid in die illa: et dixit ei. Ascēde et cōstituē altare dñi: in area areuna iebusei. Et ascendit dauid iuxta fmo- nē gad: quē pcepit ei dñs. Cōspiciēs q̄ areu- na aiaduertit regem et suos eius trāsire ad se et egressus adorauit regez pno vultu in terrā et ait. Quid cause est vt veniat dñs meus rex ad suū suū: Cui dauid ait. Et emam a te are- am: et edificem altare dñi: et cesset interfectio que grassat in plo. Et ait areuna ad dauid. Accipiat et offerat dñs meus rex: sicut placet ei. Habes boues in holocaustū et plaustrum et iuga bouū in vltuz lignoz. Omnia dedit areu- na regi. Dixitq; areuna ad regem. Dñs de- tuus suscipiat votū tuū. Cui rñdens rex ait. Nequaquē vt vis sed emam p̄cio a te: et nō of- ferā dñi deo meo holocausta gratuita. Emit ergo dauid areā et boues argēti siclis q̄nqua- ginta: et edificauit ibi dauid altare dñi: et ob- tulit holocausta et pacifica. Et repropiciat̄ ē dñs terre: et cohibita est plaga ab israel.

Explicit liber secundus Samuelis

Incipit liber primus malachim. id est regum tertius. Capitulum I

Rex dauid senuerat: habebatq; etat plurimos dies. Cūq; opiretur vestib' nō calefiebat. Dixerūt ergo ei filii sui. Queramus dñi nostro regi adoleſcē- tulam virginē: et stet corā rege et foueat eum dormiatq; in sinu suo: et calefaciat dñm nrm regem. Querierunt igif adoleſcentulā specio- sam in omib' finib' israel: et inuenerunt abisac ſinamitē: et adduxerūt eā ad regem. Erat au- tem puella pulcra nimis: dormiebatq; cuz re- ge: et ministrabat ei: rex p̄o nō cognouit eam. Adonias autē filius agith cleuabatur dicens. Ego regnabo. Fecitq; sibi currū et equites: et q̄nquaginta viros qui curreret̄ añ eum. Nec corripuit euz pater suus aliqñ dicēs. Quare hoc fecisti? Erat autē et ipse pulcer valde. secū- dus natu post absalon. Et fmo ei' cū ioab fi- lio sarnie: et cū abiathar sacerdote: q̄ adiuua- bāt ptes adonie. Sadoch p̄o sacerdos et bana- ias fili' ioiade et nathan ppheta et semei et cerethi et selethi: et omne robur exercitus da- uid nō erat cū adonia. Immolati q̄ adonias arietibus et vitulis et vniuersis pinguib' iux- ta lapidem zoelēth: q̄ erat vicinus fonti ro- gel: vocauit vniuersos fratres suos filios re- gis: et oēs viros iuda suos regl. Nathan au- tem pphetam et banaia et robustos quosq; et

salomonē fratrem suū non vocauit. Dixit itaq; nathan ad bersabee matrē salomonis. Num audisti q̄ regnauerit adonias fili' agith et do- min' noster dauid hoc ignorat. Nunc q̄ veni accipe p̄siliū a me: et salua aiām tuā filijq; tui salomonis. Vade et ingredere ad regem da- uid: et dic ei. Mōnetu dñe mi rex iurasti mibi ancille tue: dicēs. q̄ salomō fili' tu' regnabit post me: et ipse sedebit in solio meo: Quare er- go regnat adonias? Et adhuc ibi te loquente cū rege ego veniā post te: et cōplebo f̄mones tuos. Ingressa est itaq; bersabee ad regem in cubiculo. Rex autē senuerat nimis: et abisac ſu- namitis ministrabat ei. Inclinauit se bersa- bee et adorauit regē. Ad quā rex: qd tibi inq̄t vis? Que rñdens ait. Dñe mi rex tu iurasti p̄ dñm deū tuū ancille tue: salomon fili' tu' re- gnabit post me et ipse sedebit in solio meo: et ec- ce nūc adonias regnat: te dñe mi rex ignoran- te. Abactauit boues et pingua queq; et arie- tes plurimos: et vocauit oēs filios regl abia- thar quoq; sacerdotē: et ioab p̄ncipem militie salomonē autē seruū tuū nō vocauit. Verūtñ dñe mi rex in te oculi respiciūt toti' israel: vt indices eis q̄s sedere debeat in solio tuo dñe mi rex post te. Erit q; cū dormierit dñs meus rex cū p̄ribus suis: erim' ego et fili' meus sa- lomō pctōres. Adhuc illa loquente cū rege nathan ppheta venit. Et nūciauerūt regi di- cētes. Adest nathan ppheta. Cūq; introiit- set in cōspectu regis et adorasset eū p̄n' in frā dixit nathan. Dñe mi rex tu dixisti: adonias regnet post me et ipse sedeat sup thronū meū: Quia descendit hodie: et immolauit boues et pingua et arietes p̄simos: et vocauit vniuersos filios regl et p̄ncipes. Abiathar quoq; sa- cerdotē: illisq; vescentib' et bibētib' coram eo et dicētibus viuat rex adonias: me suū tuuz et sadoch sacerdotē et banaia filiū ioiade: et sa- mulū tuū salomonē nō vocauit. Nūq̄d a do- mino meo rege exiuit hoc vbi: et mibi nō in- dicasti. Suo tuo: q̄s sessurus esset sup thronū dñi mei regis post eū? Et rñdit rex dauid di- cēs. Vocate ad me bersabee. Que cum fuis- set ingressa coram rege: et stetit añ euz: iura- uit rex et ait. Viuit dñs q̄ eruit aiām meā d̄ oi angustia: q; sicut iurauit tibi p̄ dñm deū isra- el dicēs salomon fili' tu' regnabit post me: et ipse sedebit sup soliū meū p̄ me: sic faciam ho- die. Summissoq; bersabee in terram vultu adorauit regem dicēs. Viuat dñs meus rex dauid in eternū. Dixitq; rex dauid. Vocate mibi sadoch sacerdotē: et nathan pphetam et banaia filiū ioiade. Qui cū igressi fuissent corā rege: dixit ad eos. Collite vobiscū seruos dñi v̄ri: et iponite salomonē filiū meū sup mu-